ב"ה

"שלושים יום קודם החג שואלין ודורשין בהלכות החג"

ליקוט-מפתח ותוכן כללי

לתורת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו בענייני חג-הפורים

מאמרים מוגהים

תו"מ ספר המאמרים מלוקט לפי חודשי השנה, חלק שלישי (אדר - סיון)

ה'תשל"ח - עמ' מד, מאמר ד"ה "וקבל היהודים את אשר החלו לעשות" "כתית למאור" - ע"י הכתית דהאדם מגיעים למאור עצמו, ופועל על המעשה ועל ענין החינוך במס"נ / הכח לעבודה זו היא מ"ואתה תצוה" משה היינו שבכאו"א / וזהו "וקבל . . לעשות" - דווקא ע"י העבודה דהגלות / וענין זה שייך ל"אם מצאתי חן בעיניך" - התעדל"ע הנמשך מעצמות א"ס, ונמשך אחר שלימות אתעדל"ת, שהו"ע עבודת ישראל להמשיך בחי' הסוכ"ע בעולם.

ה'תשמ"א - עמ' לד, מאמר ד"ה "ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך וגו'" (פורים קטן) "ואתה תצוה את בני ישראל" - שמשה מקשר ומחבר את ישראל עם אוא"ס, ע"י שרועה ומפרנס את האמונה בישראל / "כתית למאור" - עיקר הענין ד"רעיא מהימנא" הוא גילוי האמונה שמצד עצם הנשמה, וכתוצאה מזה האמונה נמשכת בגילוי / עיקר גילוי עצם הנשמה הוא במס"נ בפועל, ע"י רועי ישראל שבכל דור, ולכן "מרדכי בדורו כמשה בדורו" / ב' עניינים ב"קיבל היהודים" / עפ"ז ביאור סדר הפסוק "כתית למאור" אחר "ויקחו אליך".

ה'תשי"א - עמ' נד, מאמר ד"ה "וקבל היהודים את אשר החלו לעשות" ג' עניינים במצוות שאחר מ"ת תחתון עליון וביטול גדרי התחתון והעליון ע"י המשכת אוא"ס שלמעלה משניהם / דוגמת עניינים לע"ל ישנם באופן קיום המצוות, בהמשכות, בלימוד התורה, ובהלכות ת"ת / ולכן גמר קבלת התורה תלוי בעבודת המס"נ דבפועל דווקא, כי זה פועל חיבור העליונים והתחתונים (כמו שהי' בפורים) / מ"מ לא די בביטול, וצריך שגם המציאות תהי' קשורה עם התורה, וענין זה נעשה ע"י מרדכי.

ה'תשי"א - עמ' נג, מאמר ד"ה "וקבל היהודים" (קטע מגוכתי"ק אדמו"ר זי"ע) תחילת המאמר שנאמר בהתוועדות.

ה'תשי"ג - עמ' סה, מאמר ב': ד"ה "על כן קראו לימים האלה פורים" השייכות דפורים ויום הכיפורים - ענין הגורל, הקס"ד דהמן - שבדרגה העליונה הכל שווין, וזהו פי' "אחשורוש" / הנס דפורים - מצד ענין הבחירה שלמעלה מגורל - "ואוהב את יעקב" דווקא, וענין זה מתגלה ע"י המס"נ שמצד עצם הנשמה.

ה'תשכ"ה - עמ' עג, מאמר א': ד"ה "בלילה ההוא" "בלילה ההוא" - ב' פעמים אסתר ("הסתר אסתיר"), היינו שהחושך עצמו מוסתר, ובזה מודגש תוקף הנס / החילוק בין "זה" ללילה - כמו בעצמם, בין "זה" ל"הוא", ו"לילה ההוא" למטה מ"לילה זה" / השורש ד"יום": השורש ד"יום הוא", והשורש ד"לילה הוא", והשורש ד"לילה ההוא" / ע"י המס"נ נמשך "ליל ההוא" שלמעלה, ב"לילה ההוא" שלמטה, ויתרה מזו - חיבור דב' הלילות, שלמעלה גם מ"לילה זה".

ה'תשד"מ - עמ' פ, מאמר ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך" כאשר ישראל נמצאים במצב של שינה - נעשה גם שינה כביכול למעלה, ולכן "בלילה ההוא" הוא "תוקפו של נס" / ענין השינה למעלה - שמעלת העניינים הנעלים אינה ניכרת, וכענין השינה למטה / כשם שבשינה למטה החסרון הוא רק בכוחות הגלויים, כך הוא גם בגלות שהחסרון הוא רק בגילוי, משא"כ במקור / ולכן ע"י המס"נ "נדדה שנת המלך", כי המס"נ היא העלאת הכוחות למקורם, באופן שהעלם הנפש גופא הוא בהתעוררות והתגלות, כפי שהי' במשך כל שנת הגזירה.

מאמרים בלתי מוגהים

ה'תשי"ב - מאמר ד"ה "ליהודים הייתה אורה ושמחה וששון ויקר" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשי"א - ה'תשי"ב, עמ' רכו
סדר ההשתלשלות נחלק לד' חלקים - י' ספירות דאצי', בריאה, יצירה, עשיה / בעשר ספירות גופא יש סדר השתלשלות - "חכמה" שעל ידה היא ההתהוות של האותיות, ומשם הם נמשכים למידות / סדר ההשתלשלות תלוי בעבודת האדם, ולכן בזמן הגלות חסרה גם המשכת הפנימיות למעלה / אך עדיין ישנה הארת חכמה עילאה שבה ניכר שגם ההתהוות האותיות, אלא שאינם בהתגלות, ועבודה: אמונה פשוטה בזמן הגלות / אף שלעת"ל יבטלו המועדים כי יהיו גילויים למעלה מהשתלשלות, ולא יצטרכו לממוצע המידות, מ"מ לא יבטל פורים שקשור עם חכמה עילאה. פעולת פורים הוא בעיקר ב"אורה זו תורה", ו"שמחה זו יו"ט".

ה'תשי"ג - מאמר א': ד"ה "ויהי אומן את הדסה"- תו"מ ספר המאמרים ה'תשי"ג, עמ' צח
ב' מדריגות בספירת המלכות - אסתר: (א) בהיותה באצי' בחי' פנים. (ב) בירידתה לבי"ע. ועד"ז הוא בנש"י: בחי' ישראל עצם הנשמה. ובחי' יעקב הארת הנשמה / בזמן הגלות פנימיות הנשמה היא בהעלם, ומ"מ כיון שישנו כח העצם היינו כח המס"נ, מתגלה אור הנשמה / "ויהי אומן את הדסה" - גם במעמד ומצב ד"אסתר" ישנו כח המס"נ "הדסה", והכח לזה הוא מהתורה "אומן".

ה'תשי"ד - מאמר ד"ה "מגילה נקראת"- תו"מ ספר המאמרים ה'תשי"ד, עמ' קכא
החילוק בין כרך לכפר ברוחניות - ע"פ החילוק בין ישעי' (שרפים) ליחזקאל (אופנים) / שרפים - מקומם בבריאה, ואופנים - מקומם ביצירה / האופנים - מקום עבודתם ברעש גדול ופעולתם ממכ"ע, והאופנים בסוכ"ע / ב' עניינים אלו בעבודת האדם - הודאה וביטול, ובכללות החילוק בין שבת לימי החול / עפ"ז מובן הפרש בין מ"ת לפורים: מ"ת - אין חלוקה, כי ניתן מצד המעלה; פורים הגיע מלמטלמ"ע ולכן מתחלק לכפרים וכרכים.

ה'תשט"ו - מאמר ד"ה "ראשית גוים עמלק" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשט"ו, עמ' צב
כללות עבודת האדם בתמידות - בג' הכוחות פנימיים: נשמה, אהבה ויראה וענפיהן, נפש, וכיון שג' מידות אלו הם בקדושה, הרי הם באופן של התכללות / ג' עניינים אלו ישנם בנפש הבהמית, והעצה נגד זה - להרבות באור נפש האלוקית בעניינים אלו / ולמעלה מזה - שנה העבודה דכוחות מקיפים: חי' ויחידה, וכנגדן יש בלעו"ז - בחי' עמלק, וא"א להלחם בזה אלא ע"י התעוררות הכוחות המקיפים / וזהו "ראשית גוים עמלק" - שענין הגאוה בלי טעם הוא המקור לכל המידות רעות, "ואחריתו עדי אובד" - שע"י העבודה מתבטל לגמרי ועד"ז כאן ענין שיוכל להתברר.

ה'תשט"ז - (שבת זכור) מאמר ד"ה "ליהודים היתה אורה וגו'" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשט"ז, עמ' קכב
"ליהודים היתה אורה" - לשון מפעיל, שפועל מציאת דאור התורה, למעלה מ"תורה אור" סתם, והטעם שהמשכה זו היתה בפורים, כיון שאתעדל"ע שמגיע מאתעדל"ת נעלית יותר מאתעדל"ע מצ"ע / "וששון ויקר" - "יקר" הוא גילוי עניינים שלמעלה מביטול וכלות הנפש, ואעפ"כ ע"י האתעדל"ת דפורים הגיעו גם לזה, ולכן השמחה דפורים היא "עד דלא ידע", וע"י רצועות התפילין ממשיכים בחי' זו בהתיישבות במשך כל השנה.

ה'תשט"ז - מאמר ד"ה "להבין מאמר רז"ל כל המועדין עתידין ליבטל וימי הפורים אינן בטלים לעולם" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשט"ז, עמ' קכו
ביטול המועדים לעת"ל - לפי שאז יהי' גלוי אלוקות נעלה ביותר, והגילוי דהמועדים יהי' כשרגא בטיהרא, משא"כ הגילוי דפורים שהי' גם לעת"ל / החילוק בין פורים (גלות, אסתר) לשאר המועדים (זמן הבית, רחל) / והעצה לזה - "אם לא תדעי לך היפה בנשים" - עבודת התשובה והמס"נ / ולכן אף שכל המועדים עתידים ליבטל, ימי הפורים אינם בטלים לעולם, כיון שבהם היה מס"נ שלמעלה מטו"ד לגמרי ועד"ז בנוגע ליוהכ"פ שאז ההמשכה היא מ"לפני הוי'".

ה'תשי"ז - מאמר א': ד"ה "חייב איניש לבסומי בפוריא כו'" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשי"ז, עמ' קמט
עליית העשיה לאצי' בזמן הגלות אינה בכח עצמה, אלא ע"י סיוע המלאכים, וכשהיא בביטול נמשך לה סיוע יותר / "אחשורוש" קאי על דרגת האלוקות שבזמן הגלות - כתר, ולאידך דווקא מדרגה זו היא הנמשכת בעולם, אף שלא ניכר לעין / וזהו התוכן כללות סיפור המגילה, אף שבזמן הגלות סדר ההמשכה היא בחי' עיגולים, אפ"ל יניקה לעו"ז, וזהו "ע"כ קראו . . ע"ש הפור" כי ניסה לתקוני ישראל ע"י הגורל, ובזה הי' תוקף הנס / לכן הוצרכה עבודת האדם להיות באופן זה / וזהו "עד דלא ידע בין ארור המן" - שמחה שלמעלה ממדה, ואעפ"כ "ארור המן" ו"ברוך מרדכי".

ה'תשי"ז - מאמר ב': ד"ה "זכור את אשר עשה לך עמלק" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשי"ז, עמ' קסג
"עד דלא ידע בין גו'" היינו שיאמר "ברוך המן" כדי לברר ולהעלות הניצוץ קדושה דהמן / ומ"מ אמירה זו צ"ל "עד דלא ידע" שאז זהו בחי' צדיק גמור שיכול להתגבר ברשעים / וזהו השיח בין ישראל למשה ומשה לישראל ב"זכור" / וההוראה בעבודת האדם ב"שבת", צריכים להתעסק עם "עמלק" ו"עד דלא ידע", והמשך עבודה זו בטו"ד / אופן נוסף במחיית עמלק עם ע"י הקב"ה - ע"י גודל ההתגברות דעמלק גופא.

ה'תשח"י - מאמר ד"ה "חייב איניש לבסומי בפוריא" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשח"י, עמ' קנח
"ויטע אשל" - המשכת בחי' "עדן" בבחי' "גן" / אל"ף - אותיות פלא, שממנו נמשך "אאלפך כו'", וזהו ענין האל"ף שנמשך במ"ת - המשכת בחי' "אנכי" בשם הוי', כדי שעי"ז יהיה "אלוקיך", "כחך וחיותך" / ש"ן - ג' קוין שהם כללות המידות, באופן שמתחברים ומתאחדים למטה, ובעבודת האדם: המשכת העבודה מטו"ד במידות / למ"ד - לימוד ופעולה על הנפש הבהמית, ע"י ההתבוננות בענין יחו"ע / ומ"אשל" זה נעשה הא"ל הבריח התיכון, שעליו עומד המשכן, והו"ע האתהפכא, ושלימות ומ"ש במדרש שכשישה המן עץ גבוה חמישים אמה, אמר לו הקב"ה "כבר קדם אברהם ואמר והשענו תחת העץ ובן במשה נאמר ויורהו ה' עץ" / ולכן הוצרכה דפורים להגיע לבחי' הרצון שמצ"ע הוא למעלה מ"ארור המן" ו"ברוך מרדכי", ושם גופא לפעול ענין האתהפכא.

ה'תשי"ט - מאמר ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשי"ט, עמ' קלה
"הדסה" - בחי' המלכות כפי שמאחדת עם תפארת, "אסתר" - בחי' המלכות כפי שיורדת לבי"ע. יש בה פנימיות המלכות / וענין זה הם בנשמות ישראל / ב' בחי' הנ"ל ד"הדסה" ו"אסתר" בנשמה, הם ב' הבחינות דיעקב וישראל ובעבודה: העבודה ד"בכל נפשך" והעבודה ד"בכל מאדך" / "בכל מאדך" גופא יש ב' עניינים עבודה דרעו"ד, ועבודה דמס"נ / מס"נ מגיע למעלה מכל הבחי' כי היא למעלה מכל הגילויים וההתחלקות, ולכן "נדדה שנת המלך".

ה'תש"כ - מאמר ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך" - תו"מ ספר המאמרים ה'תש"כ, עמ' קח
אני ישנה - "בגלותא", שחסר בזמן הראיה ושמיעה באלוקות ועי"ז "ליבי ער" גם בזמן הגלות בכאו"א מישראל / "קול דודי" - אהבה רבה לעצם נשמות א"ס ב"ה לעצם הנשמה למטה / "אחותי רעיתי יונתי תמתי" - ד' מדריגות שעל ידם באים לבחי' "אני אפתח לכם פתחו של אולם" / "שראשי נמלא טל" - "טל לא מיעצר", המשכת הגילוי דבחי' "חמתי" מבלי הבט על המטה / "פשטתי את כתנתי איכה אלבשנה" - איך יוכל לחזור לתומ"צ לאחר שאין רגילות, ולכן טוענת מידת הדין "רחצתי את רגלי איכה אטנפם" - איך תוכל לחזור השראת השכינה לביהמ"ק / ואעפ"כ מצד גודל האהבה "דודי שלח ידו מן החור" - שאינו ממתין אלא פותח מעצמו, ועוזר גם למי ש"פשטתי את כתנתי" / וזהו "בלילה ההוא נדדה שנת המלך" - שאף שבנ"י היו במצב של שינה מ"מ "נדדה שנת מלכו של עולם", ועי"ז נעשה "תוקפו של נס".

ה'תשכ"א - מאמר ד"ה "כל המועדים בטלים חוץ מפורים" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשכ"א, עמ' קכה
ירידת הנשמה למטה היא צורך עלי' ע"י תשובה ומעש"ט בעוה"ז דווקא / וזהו ענין יציאת מצרים בכל יום, ובעבודת האדם / ולאח"ז ישנם ג' המצוות שנצטוו ישראל כשנכנסו לארץ: מינוי מלך - קבלת עול מלכות שמים / מחיית זרעו של עמלק - למחות ענין הגסות והישות / בנין בית הבחירה - שאין דבר רע נוגע בכסאו של הקב"ה, ולכן צ"ל קדימת מחיית עמלק / וזהו הטעם שימי הפורים לא יבטלו, כי הגילוי דפורים הוא גילוי קבוע, ולכן גם ע"י ואחרי מחיית זרעו של עמלק.

ה'תשכ"ב - מאמר ד"ה "ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים גו'" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשכ"ב, עמ' קעו
"אעלה אתכם מעני מצרים" - עניות בדעת, והתכלית היא לבוא אל "ארץ זית שמן ודבש", התענוג דפנימיות המוחין, והכלים / בין "עני מצרים" ל"ארץ זית שמן ודבש" צ"ל ההליכה במדבר - בבחי' אחוריים וחיצוניות, הצורך בעבודה דסדר ההודאה אף שמצד עצמה יכול להיות באופן אחר / ועניינו של עמלק, ושייכותו לבחי' אחוריים בלבד, משא"כ בבחי' הפנימיות שזוהו עניינם של אנשי משה שעל ידם נעשית המלחמה בעמלק.

ה'תשכ"ג - מאמר ד"ה "ראשית גוים עמלק" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשכ"ג, עמ' קכא
ב' אופני ראיה למעלה - השקפה (דעת עליון) וראיה (דעת תחתון), וזהו "השקיפה גו'" שההשפעה תהי' רק לישראל / והענין בעבודת האדם: תחילה דע"ת ואח"כ דע"ע, ועי"ז מתבטלים כל ד' המידות הרעות / וזהו "עתה ה' לבדך כו'" שעצמו"ת שלמעלה מב' הדיעות (דע"ת ודע"ע), "בחרת באברם" חיבור ב' הדיעות ע"י עבודת האדם ועי"ז תהי' ההמשכה לישראל דווקא / אמנם כדי לבטל את "ראשית גוים עמלק" צ"ל "לעבדו בלבבכם ובכל נפשכם" - שמצד עבד, עבודה המסירות והביטול / החילוק בין דוד לשאול / והסליחה על חטא העגל הוא רק מצד בחי' הקב"ע, בכל דור יש עמלק, והמצוה היא "זכור" וגם אחרי איבוד ב' עממין, עדיין ישנו "ראשית גוים עמלק" וצריכים להילחם נגדו, וסו"ס "אחריתו עדי אובד".

ה'תשכ"ד - מאמר ד"ה "ויהי אומן את הדסה" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשכ"ד, עמ' קכט
פנים ואחור באוא"ס - אוא"ס שלמעלה מהשתלשלות והשתלשלות, אצילות ובי"ע, בחי' היחידה שנמשכת ממדריגה התחתונה שבבורא / מקור ניצוץ זה בב' אופנים / ב' אופנים אלו בנשמה / בפנימיות הנשמה גופא יש ב' אופנים / וזהו "ויהי אומן את הדסה" - שגם בזמן הגלות נמשך בחי' פנימיות הנשמה, והכח לזה הוא ע"י החינוך בתומ"צ.

ה'תשכ"ה - מאמר ב' (כעין שיחה): ד"ה "מגילה נקראת" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשכ"ה, עמ' קצה
מגילה נקראת מי"א - י"ה, עד ט"ו - י"ה, כי עבודת האדם היא מלמטה למעלה, ורק אח"כ באים ל"עד דלא ידע" / ולאח"ז צ"ל ההמשכה על כל השנה - ע"י הממוצע דהימים טובים שבדר"כ חליפ בין חול / וזהו הקשר עם סיום מסכת - שואלין ודורשין קודם הפסח, שע"ז מסתיים ושולם "מגילה נקראת", באופן שנמשך על כל השנה / המשכת ענין הפורים באופן שלא יבטלו - ע"י הלכות (החג), שאינן בטלים לעולם.

ה'תשכ"ו - מאמר ד"ה "ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו גו'" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשכ"ו, עמ' קלו
בענין הבירורים יש חילוק בין דצ"ח למדבר, שמדבר מתברר רק ע"י הקב"ה כי יש לו בחירה / אך אחרי שיצאו ממנו האורות וכו' אזי יכולים גם הצדיקים לבררו, וזהו החילוק בין רשע שהשעה משחקת לו או שאין השעה משחקת לו / ע"י המס"נ פועלים גם בבחי' המדבר, וגם כשנתמלא סאתם ומצירים לישראל, עושה הקב"ה דין עימהם לבטלם, דאף שיש בהם האורות דתוהו הרי יניקתם היא מבחי' החיצוניות בלבד / וזהו "ויבז בעיניו", דע"י "ויבז עשו את הבכורה" - השורש דעשו בתוהו שלמעלה מתיקון; ואמר לו הקב"ה "רישך מתורם חלף רישיהון" - מצד שורשם ומקורם של ישראל.

ה'תשכ"ז - מאמר ד"ה "וקיבל היהודים את אשר החלו לעשות" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשכ"ז, עמ' קעג
בחי' ד"א נקרא בשם "זה", כי עיקר הגילוי הוא ע"י ד"א דוקא / ספירת הבינה נקראת בשם "כה", כיון שעניינים הבנה והשגה / והבינה היא למעלה מד"א מצד ההבנה והשגה, וכמשל ה"שווינדל טרעפ" (מדריגות הסובבות את העמוד) / ובעבודת האדם - המעלה שבמס"נ על ענין התענוג / וזהו "וקיבל היהודים את אשר החלו לעשות" היינו דאף שהמס"נ הוא בבחי' אחור לגבי המצב דמ"ת מ"מ דוקא במס"נ ישנה עבודת המטה.

ה'תשכ"ח - מאמר ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשכ"ח, עמ' קלא
"אני ישנה" - "בגלותא", זמן הגלות הוא בדוגמת שינה, היינו שחסרה ראי' / ומ"מ גם אז "וליבי ער" לקב"ה ולתורתו ומצוותיו, ולכן "קול דודי דופק פתחי לי", ועי"ז נעשה "ליבי ער" בכל הפרט "אחותי רעיתי יונתי תמתי" / ביאור פרטי מדריגות אלו בעבודה / "ראשי נמלא טל" - ש"טל לא מיעצר", כיון שאינו תלוי בעבודת התחתונים / וזהו החידוש ד"בלילה ההוא נדדה שנת המלך", "מלכו של עולם" - שאע"פ שהי' "אני ישנה", אעפ"כ "לא ינום ולא ישן שומר ישראל".

ה'תשכ"ט - מאמר ד"ה "ומרדכי יצא מלפני המלך" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשכ"ט, עמ' קלח
בזמן הגלות יש ב' אופנים: (א) אין רואים ניסים כלל. (ב) רואים את הניסים כפי שהם מלובשים בטבע. והחילוק בין ב' האופנים הוא ע"י השינוי בהנהגתם של ישראל / בזמן הגלות היא העבודה ד"פנו אלי עורף ולא פנים", ואעפ"כ ישנו הענין ד"פני" / וזהו ענין ימי הפורים, שכל ישראל עמדו בתנועה של מס"נ, אבל מ"מ עדיין היה רק נס מלובש בטבע / התחלת הנס פורים בשש הלבושים בתורה, כנגד ששה סדרים דתורה שבע"פ / המשכה זו היא באופן של "ויצא מלפני המלך" - המשכה גם למטה מ"שער המלך", בעולמות בי"ע שלמטה מאצי'.

ה'תש"ל - מאמר ד"ה "והי' כאשר ירים משה ידו" - ספר המאמרים ה'תש"ל - ה'תשל"א, עמ' 178
מקשה מהו ענין הרמת ידי משה / מקדים חילוק בין עמלק לשאר האומות / החלוקה הכללית בנשמה - מקיף ופנימי, והביאור בזה / מוסיף שהמלחמה הוא בכל הכוחות בכבד, ומלחק בהם עוד / המורם מכהנ"ל שלנשמה יש את כל הכוחות כדי לקיים שליחותה, ועד"ז הוא פרטי הנ"ל בעבודה / ועל פי כל זה מובן ההפרש בין ד' עממין (טו"ד) ועמלק (למעלה מטו"ד) והמלחמה בעמלק למעלה מטו"ד - מבחי' מה דחכמה - הרמת ידי משה.

ה'תשל"א - מאמר ד"ה "ליהודים היתה אורה ושמחה" - ספר המאמרים ה'תש"ל - ה'תשל"א, עמ' 411
"יהודים" הוא ע"ש "יהודה" - הודאה וביטול, אלא שצריך גם להמשיך זה גם בכוונה פרטית / ולכן בזמן הגלות היום הוא תכלית ובר"ה "מודה אני" ואח"כ ההמשכה ו"אורה" זו תורה, ו"שמחה", "ששון", "ויקר" / הגדרה דבחי' ד' הדרגות דאבי"ע, והעבודה הנ"ל היא עבודת פורים, והקבלה לתורה, יו"ט, מילה, ותפילין, והרמז לזה בתיבת "ויקר".

ה'תשל"ב - מאמר ד"ה "וקבל היהודים את אשר החלו לעשות" - ספר המאמרים ה'תשל"ב - ה'תשל"ג, עמ' 122
איך אפ"ל שדווקא בזמן אחשורוש קיימו וקיבלו היהודים את מה שניתן במ"ת / ביאור הענין "יהודים" - כפירה בע"ז / ביאור החילוק בין לימוד התורה וקיום מצוות, ולימוד וקיום התורה לפני מ"ת - ביטול הגזירה דעליונים לא יעלו לתחתונים ותחתונים לא יעלו לעליונים / הכח לחבר העליונים והתחתונים ניתן במ"ת ע"י שכפה עליהם הר כגיגית, אבל עדיין ... ורק המס"נ מצד המטה - אתעדל"ת פעל הקיימו וקיבלו בפורים, וזהו ביאור השם "יהודים" שכופרים בע"ז / וממשיכים כח זה בכל השנה, וזהו קיבלו לשון רבים, היינו גם בטו"ד.

ה'תשל"ג - מאמר ד"ה "איש יהודי היה בשושן הבירה" - ספר המאמרים ה'תשל"ב - ה'תשל"ג, עמ' 355
עמלק וז' עממין - עניינים בפנימיות / עמלק עניינו "קרך בדרך" - קרירות / המלחמה בעמלק הוא ע"י קדימת המלכות מלך, החלטה על שמירת העיר קטנה / ביאור הלשון "זכור את אשר עשה לך עמלק", כיון שהם כללות המידות כולן / "איש יהודי", והיינו דכדי לבטל לגבי "אשר קרך" הוא דווקא ע"י "איש יהודי" - מס"נ.

ה'תשל"ה - מאמר ד"ה "וקבל היהודים את אשר החלו לעשות" - ספר המאמרים ה'תשל"ד - ה'תשל"ה, עמ' 331
איך אפ"ל שדווקא בזמן אחשורוש קיימו וקיבלו היהודים את מה שניתן במ"ת / ביאור החידוש דלימוד וקיום מצוות וקיום התורה לפני מ"ת - ביטול הגזירה דעליונים לא יעלו לתחתונים ותחתונים לא יעלו לעליונים / הכח לחבר העליונים והתחתונים הוא ע"י מס"נ - "נעשה ונשמע" / אך עדיין שייך "מודעא רבה לאורייתא" ורק המס"נ מצד המטה - אתעדל"ת פעל הקיימו וקיבלו בפורים.

ה'תשל"ו - מאמר ד"ה "איש יהודי היה בשושן הבירה וגו'" - ספר המאמרים ה'תשל"ו, עמ' 143
עניינו של מרדכי - מרומז בשמו ויחוסו / ג' קוין מרומזין בשמו של מרדכי / ביאור שמות קוים אלו במגילה / המשכה מלמעלה ממדוה"ג, ענין שם ואור - הארה מעצם, ענין "שמי הוי'" / ביאור עפכה"ל בסדר ואופן העבודה דימי הפורים / ביאור המשך הפסוק.

ה'תשל"ז - מאמר ד"ה "מגילה נקראת" - ספר המאמרים ה'תשל"ז, עמ' 169
"עבודה" מלשון "עיבוד עורות", והענין דעבודת האדם היא ע"י נשמתו באה ג' מדריגות (נפש רוח נשמה) / ג' עניינים אלו בתפילה / ג' עניינים אלו הם החילוק בין שרפים ואופנים וחיות הקודש / בן כפר הוא בדוגמת אופנים, ובני כרך הם בדוגמת חיות הקודש / שאיפת הכפרי ליהיות בן עיר / והביאור דהחילוק הנ"ל הוא בקריאת מגילה דווקא.

ה'תשל"ח - מאמר ד"ה "ליהודים היתה אורה" - ספר המאמרים תשל"ח, עמוד ר
עיקר השמחה היא בימי הפורים ונמשכת ע"פ כל השנה, והביאור בזה / דיוקי רבותינו נשיאנו בפסוק זה / הקדמת הביאור אודות הטעם שישראל נקראו יהודים, שכופרים בע"ז ומודים בתורה / ע"י ברכת התורה, ועד"ז נאמרו ענין ההודאה / ביאור הדיוקים בפסוק הנ"ל, ובהקבלה לתורה, יו"ט, תפילין, מילה / ביאור פרטי העילוי באורה ושמחה וששון ויקר שפעלה ההודאה בימי הפורים / "אורה" - ל' אורה דווקא / פירוט בהשייכות ההודאה לשבת יו"ט, תפילין ומילה / וענין העבודה בפורים / ביאור במה שפורים הוא יום א' בלבד / פורים - הכנה לגאולה הקרובה.

ה'תשל"ט - מאמר ד"ה "ליהודים היתה אורה וגו'" - ספר המאמרים ה'תשל"ט - ה'תש"מ, עמ' 124
"יהודים" ע"ש הודאה וביטול - "מודה בכל התורה כולה" / התורה מצ"ע היא למעלה מהבנה והשגה, וזהו ההודאה דישראל בתורה, גם בבחי' שלמעלה משגה / ולכן דווקא ל"יהודים" היתה תורה ויו"ט, תפילין ומילה, כפי שהם נעלים ושייכים לענין ההודאה / ביאור הדרגות ד"אורה ושמחה וששון ויקר" / ועפ"ז מובן ד"ימי הפורים אינם בטלים לעולם".

ה'תש"מ - מאמר ד"ה "בלילה ההוא" - ספר המאמרים ה'תשל"ט - ה'תש"מ, עמ' 370
כאשר ישראל נמצאים במצב של שינה - נעשה גם שינה כביכול למעלה, ולכן "בלילה ההוא" הוא "תוקפו של נס" / ענין השינה למעלה - שמעלת העניינים הנעלים אינה ניכרת, וכענין השינה למטה / כשם שאדם מודד מודדין לו, ולכן כדי להקיץ את הקב"ה, הוא ע"י היקיצה דישראל / תוקף הנס הוא "בלילה . . נדדה שנת המלך", שאפי' בלילה (שינה) נדדה שנת המלך, והציל את ישראל / ואף שהנס היה מלובש בטבע, מ"מ נדדה "ראו כל עמי הארץ".

ה'תשמ"א - ליהודים היתה אורה - ספר המאמרים ה'תשמ"א, עמ' 183
מדוע "אורה" בתוספת ה' / ב' פי' באורה, ועד"ז מצינו באברהם אבינו / ביאור עניין אורה ושמחה, וההמשכה של זה ע"י עבודת האדם "עד דלא ידע", ע"י הפצת המעיינות בהקדמת עבודת התפילה.

ה'תשמ"א - (שושן פורים) ליהודים היתה אורה - ספר המאמרים ה'תשמ"א, עמ' 187
"אורה ושמחה", "צהלה ושמחה", "בכל מדינה ומדינה" - היינו בכל סדר ההשתלשלות / ביטול הגזירה בתחילה בשושן ואח"ז בכל העולם כו' לשם גלתה השכינה / שושן היא בחי' השושנה, ובשושנה יש ב' פי' / ועי"ז העבודה הנ"ל באים ל"שושן עמק איומה", איומה ל' תוקף / וביאור נוסף דענין שושן בעבודת האדם.

ה'תשמ"ב - מאמר ד"ה "ליהודים היתה אורה וגו'" - ספר המאמרים ה'תשמ"ב, עמ' 102
מדוע "אורה" בתוספת ה' / ב' בחי' בתורה / ועד"ז כ"ב דרגות בענין ה"שמחה" / ועד"ז ב' דרגות ב"מילה" / הגילוי דלעתיד / וזהו כללות עבודת ישראל בזמן ה"פורים", כפירה בע"ז, וביאור פרטי ענייני פורים / "ונהפוך הוא" - בזמן עיקבתא דמשיחא.

ה'תשמ"ג - מאמר ד"ה "בלילה ההוא" - ספר המאמרים ה'תשמ"ג - ה'תשד"מ, עמ' 111
ענין השינה למעלה - שמעלת העניינים הנעלים אינה ניכרת, וההבחנה והבחירה אינם בגילוי, וכענין השינה למטה / תוקף הנס הוא "בלילה . . נדדה שנת המלך", כי אז כאשר ישנו מן המצוות, וכן הוא בחי' "לילה" (שינה), נדדה שנת המלך, והציל את ישראל.

ה'תשמ"ה - מאמר ד"ה "קיימו וקיבלו היהודים" - ספר המאמרים ה'תשמ"ה, עמ' 122
ביאור החידוש דלימוד וקיום התורה אחר מ"ת, על לימוד וקיום התורה לפני מ"ת - ביטול הגזירה דעליונים לא יעלו לתחתונים ותחתונים לא יעלו לעליונים / גם אחרי מ"ת עדיין לא היה לגמרי שינוי בגשמיות העולם, וזהו החידוש ד"קיימו וקיבלו היהודים" - שע"י המס"נ מצד המטה פעל שינוי בעולם, ולכן רק אז היה "קיימו וקבלו היהודים" / וזהו "וזכרם לא יסוף מזרעם" - שתוקף המס"נ נעלה ביותר, ולכן לא יבטל גם לעת"ל.

ה'תשמ"ו - מאמר (כעין שיחה): ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך" - ספר המאמרים ה'תשמ"ו, עמ' 135
כאשר ישראל נמצאים במצב של שינה - נעשה גם שינה כביכול למעלה, ולכן "בלילה ההוא" הוא "תוקפו של נס" / ענין השינה למעלה - שמעלת העניינים הנעלים אינה ניכרת, וכענין השינה למטה / תוקף הנס הוא "בלילה . . נדדה שנת המלך", שאפי' בלילה (שינה) נדדה שנת המלך, והציל את ישראל / וגם כאשר הנס היה מלובש בטבע, והיינו שהנס היה מלובש בטבע ונרגש ההיקיצה שהייתה לכאו"א בדרך ממילא.

ה'תשמ"ח - מאמר (כעין שיחה): ד"ה "מגילה נקראת בי"א כו' ובט"ו כו'" - ספר המאמרים ה'תשמ"ז - ה'תנש"א, עמ' 345
מגילה נקראת מי"א - י"ה, עד ט"ו - י"ה, ובריאת כל העולמות ע"י שם 'אלוקים' / ועניינו של עמלק - להפריד ולהפסיק בין "יה" לו"ה / ובעבודה ההפסק בין ההתבוננות למעשה, ותוכן המלחמה בעמלק הוא המלחמה נגד ההפרדה בין ההתבוננות למעשה / ושלימות הניצחון בזה תהי' לעת"ל / ופרטים בכהנ"ל.

התוועדויות

ה'תשי"א - תו"מ התוועדויות ח"ב עמ' 298 - התוועדות פורים
שיחה א': ההוראה מאמירת "ובכך" ג' פעמים- הרביעי' כנגד "ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת".
מאמר: ד"ה "וקבל היהודים את אשר החלו לעשות" (מוגה).
שיחה ב': החילוק בין המס"נ דפורים למס"נ דחנוכה ע"פ נגלה.
שיחה ג': טעם קריאת היו"ט פורים ע"ש הפור.
שיחה ד': תירוץ על קושיא בקדושה - ע"י ענין בחכמות חיצוניות, הדגשת הענין האמור בעבודת אברהם אבינו "כל העולם מעבר א' והוא מעבר א'".
שיחה ה': עבודת יצחק - לחפור בארות, עבודת יוסף - לעשות מ"אחר" "בן", וההוראה מזה לפועל.
שיחה ו': תוכן הענין דשושן פורים - פעולת הנתינת כח דפורים "לא ידע", גם במצב ד"שושן עמק איומה".
שיחה ז': דברי אדנ"ע לאדמו"ר הריי"צ קודם הסתלקותו "אריסטוקראטן און פון דיר אַרויס", בנוגע לעניין ההתקשרות - נשמתו בי' / ברכה שפורים יהיה האחרון בגלות.

ה'תשי"ב - תו"מ התוועדויות ח"ה עמ' 5 - אגרת מכתי"ק
הוראה והתעוררות מפורים / "יהודים" בשני יודי"ן, כי גזירת המן היתה ג"כ על אלו שהיצר הרע שולט בהם / וביטול הגזירה ע"י שנהפך הדבר.

ה'תשי"ב - תו"מ התוועדויות ח"ה עמ' 22 - התוועדות פורים
מאמר: ד"ה "ליהודים הייתה אורה ושמחה וששון ויקר".
שיחה א': המס"נ של בני ישראל בעת הנס דפורים נפעל ע"י מרדכי, שהיה בעיר מוקפת חומה זו תורה / וההוראה מהאמור לדורנו זה, הכח למס"נ מנשיא דדורנו.
שיחה ב': ההוראה מהנס דחג הפורים, שבכל זמן ואצל כאו"א צ"ל הכח מס"נ / בחג הפורים יש גם נתינת כח לאלה שבהפקירא ניחא להו.
שיחה ג': ההוראה מזה שמרדכי התעסק דווקא עם ילדים קטנים, וההוראה שבשעת גזירה צריך להתעסק בענייני תומ"צ.
שיחה ד': הוראה מסיפור אדמו"ר מוהריי"צ, שטרם שנכנס לדירתו הביא ילדים ללמוד בתוך הבית.
שיחה ה': מענה לשאלה - איך ייתכן שיש מעלה בכך ש"אברהם לא ידענו גו'".
שיחה ו': "מחאו" על אי קיום הענין ד"עד דלא ידע".
שיחה ז': ההוראה מהענין ד"עד דלא ידע" - אודות הנהגת אדמו"ר מוהריי"צ לעסוק גם בהצלת אלו שבגדר "מורידין ולא מעלין" ללא חשש. הוראה לימינו.
שיחה ח': בימינו יש לעסוק בכל הבא ליד / שדווקא ע"י ההתמסרות לעסוק בהוראות הרבי עולים לאיגרא רמה, והעצה לזה.
שיחה ט': ע"ד חזרת חסידות בבתי כנסיות / ביאור מרז"ל "פיתחו לי כחודו של מחט כו'".
שיחה י': ההוראה מפרשת פרה.

ה'תשי"ג - תו"מ התוועדויות ח"ח עמ' 24 - התוועדות פורים
מאמר א': ד"ה "ויהי אומן את הדסה".
שיחה א': מעלת המס"נ דפורים על המס"נ דמ"ת / עבודת המס"נ בפורים בכל שנה.
שיחה ב': הטעם שצ"ל "תוקפו של אחשורוש" / "העניינים דהודו וכוש בכנ"י".
שיחה ג': ע"ד המגבית דפורים שהנהיג אדמו"ר נ"ע.
שיחה ד': הטעם שבהנהגה היא באופן ד"תוקפו של אחשורוש" / הקדמת נעשה לנשמע הו"ע הביטול והשתיקה.
שיחה ה': ביאור שייכות נס פורים לנשים.
שיחה ו': ע"י הניגונים לא יוצאים י"ח "לבשומי", אלא צריך לומר לחיים.
שיחה ז': ביאור החילוק בין קריאת המגילה ביום לקריאתה בלילה.
שיחה ח': ע"ד ההכרח בלימוד דא"ח.
שיחה ט': לנצל את הזמן המועט כדי למלא שליחותנו.
שיחה י': הקדמה למאמר הב' - "הרורע" בקשר למאורעות במדינה ההיא.
מאמר ב': ד"ה "על כן קראו לימים האלה פורים" (מוגה).
שיחה י"א: ביאור העניין ד"שושן פורים".

ה'תשי"ד - תו"מ התוועדויות חי"א עמ' 130 - התוועדות ש"פ צו שושן פורים
שיחה א': כל ענייני הפורים שאין שום טעם לעשותם בשבת ישנם ביום השבת.
מאמר: ד"ה "מגילה נקראת".
שיחה ב': ההוראה מהעניין דקריאת המגילה / פורים הוא גמר וקיום היציאה ממצרים והגבלות העולם.
שיחה ג': תכלית ירידתו לעולם של תינוק שנשבה.
שיחה ד': ההוראה מסיפור המדרש שביטול הגזירה היה כתוצאה מקיבוץ כ"ב אלף ילדי ישראל ע"י מרדכי.
שיחה ה': המעלה דהבל שאין בו חטא ישנה גם בגדולים.
שיחה ו': הוראה מסיפור אדמו"ר מוהריי"צ, שטרם שנכנס לדירתו הביא ילדים ללמוד בתוך הבית / ע"ד פעולותיו של יהושע בן גמלא בחינוך ילדי ישראל.
שיחה ז': ההוראה לנשי ובנות ישראל מהנהגתה של אסתר / לסייע לחינוך הכשר.
שיחה ח': ע"ד הצורך בחיזוק המנהגים הישנים, בהתאם למנהג עריכת מגבית בפורים.
שיחה ט': הטעם שאהבת ישראל היא כלי לאהבת ה' / הטעם שאהבת ישראל היא כל התורה כולה / ב' אופנים בפעולה על הזולת - שיטת פולין, ושיטת חב"ד.
שיחה י': פתגם אדמוה"ריי"צ שמי שמוכשר "לנקוב מרגליות" ונעשה "אופה לחם" אינו ממלא תפקידו / גם יהודי שצועק שאינו מאמין יש לעשותו ליר"ש וחסיד / לא לומר דברי מוסר שאינם פועלים פעולתם / נקל היום לעסוק בהפצת המעיינות.
שיחה י"א: ביאור העניין דזה עומד אחר כתלנו.
שיחה י"ב: ביאור העניין ד"תמיד אפי' בשבת, תמיד אפילו בטומאה" בעבודה.

ה'תשט"ו - תו"מ התוועדויות חי"ג עמ' 299 - התוועדות פורים
שיחה א': מעלת שמחת פורים על שמחת יו"ט.
מאמר: ד"ה "ראשית גוים עמלק".
שיחה ב': בפורים מצינו דבר והיפוכו, מצד א' המשכה בהגבלת הזמן, ומאידך עניינו דפורים הוא למעלה מהזמן לגמרי / ההוראה מהאמור / העניין האמור נוגע לכאו"א בעבודתו הפרטית / ע"י הביטול דפורים נעשית השמחה ד"עד דלא ידע".
שיחה ג': הטעם שהותר למרדכי לקבל את בית המן / ההוראה מימי הפורים.
שיחה ד': אף שנסיון העשירות הוא גדול כו' - הלוואי שהיו כולם גבירים / מענה לטענה שרוצים שיהי' "איש תחת גפנו גו'".
שיחה ה': החילוק בכפרה בין עניינים פנימיים לעניינים מקיפים / לכאו"א צ"ל זמן מיוחד לפעול בעצמו את ענין הביטול.
שיחה ו': מגבית עבור עניינים ואנשים הזקוקים לסיוע (כתקנת אדמו"ר נ"ע).
שיחה ז': עניין המס"נ בכלל ועניינה בפורים.
שיחה ח': כשהקליפה היא בתוקפה יש צורך בכח גדול לנצחה, וזה ע"י משה רבינו, והאתפשטותא שלו בכל דרא.
שיחה ט': הטעם שהוצרך מרדכי לעטרת זהב גדולה.
שיחה י': המשכת ענייני פורים על כל השנה.

ה'תשט"ז - תו"מ התוועדויות חט"ז עמ' 129 - התוועדות פורים
שיחה א': ההכנה לפורים צריכה להיות ג"כ באופן של "עד דלא ידע".
שיחה ב': החילוק בין קודם מתן תורה ואחרי מ"ת הוא גם בלחם מן השמים.
שיחה ג': מענה לקושיא - מדוע לא קבעו תענית וקינות על גזירות הדור האחרון / עפ"ז הנ"ל בנוגע להחידושים בתורה בדורות האחרונים.
שיחה ד': ההוראה מההנהגה בזמן גזירת המן.
מאמר: ד"ה "להבין מאמר רז"ל כל המועדין עתידין ליבטל וימי הפורים אינן בטלים לעולם".
שיחה ה': קיום "עד דלא ידע" עכ"פ ע"י המסובים.
שיחה ו': ד' זמנים במלחמת עמלק.
שיחה ז': בענין מחלוקת האחרונים בסדר הברכה והברכה אחר המגילה.
שיחה ח': צדיק נכווה מחופתו של חבירו - פב"פ בארץ ישראל מקנה בתלמיד תו"ת הלומד חסידות.
שיחה ט': שורש העניין ד"ואתה עייף ויגע" הוא מצד ש"לא ירא אלוקים".
שיחה י': "מגבית" עבור "קופת רבינו".
שיחה י"א: ההוראה מהנהגת אסתר, דעניין החינוך תלוי בנשי ישראל.
שיחה י"ב: הדרך להעניין ד"ביאו לבוש מלכות גו'" הוא ע"י לימוד החסידות בכ"י.
שיחה י"ג: ע"ד העניין ד"עביד לנגדא סמותא", ויה"ר שישלם העניין כפי שצריך להיות.
שיחה י"ד: ההוראה מדברי אסתר למרדכי "אם אין ישראל למה הוא הפסח".
שיחה ט"ו: יה"ר שיהיה ההמשך דפורים לשושן-פורים, וממנו על כל השנה כולה / ע"ד ברכה אחרונה.

ה'תשי"ז - תו"מ התוועדויות חי"ט עמ' 163 - התוועדות פורים
שיחה א': ההוראה מהגזירה דפורים הגזירה הכי קשה בזמן הטוב ביותר לבנ"י / ההוראה מהאמור בנוגע לזמננו זה.
שיחה ב': ההוראה האמורה היא גם בנוגע לכל יחיד.
שיחה ג': שייכות האמור לעיל לפרשת שמיני.
מאמר א': ד"ה "חייב איניש לבסומי בפוריא כו'".
שיחה ד': אודות סיפור אדמוהריי"צ שהזכיר לאביו אדמו"ר נ"ע ע"ד המאמרים שאמר אדה"ז בפורים תקמ"ז.
שיחה ה': שייכות העניין דעד דלא ידע לעניין הטבילה (אותיות הביטל) / בהחיוב לבסומי לא נוגע הכמות ובלבד שיהיה הרצון לבטל את מציאותו.
שיחה ו': החילוק בין הגורל דיוהכ"פ להגורל דפורים בעבודת האדם / רמז להאמור בהעניין ד"משלוח מנות איש לרעהו".
שיחה ז': ע"ד המגבית, בהוספה על השנים שלפנ"ז.
מאמר ב': ד"ה "זכור את אשר עשה לך עמלק".
שיחה ח': ההוראה מהנהגת אסתר שעשתה הכל מעצמה בלי עצת מרדכי.
שיחה ט': ביאור ענין ב' הסעודות שעשתה אסתר.
שיחה י': "מסמך גאולה לגאולה" כולל הגאולה העתידה.

ה'תשח"י - תו"מ התוועדויות חכ"ב עמ' 117 - התוועדות פורים
שיחה א': ביאור העילוי דפורים ש"ביטול מלאכה לא קיבלו עליהו".
שיחה ב': ההוראה מהסיפור ע"ד חסיד פשוט שהתפלל ארבעים שנה עם "זכור ושמור בדיבור - אחד", והשייכות לפורים.
מאמר: ד"ה "חייב איניש לבסומי בפוריא".
שיחה ג': הטעם למה שהסימן לששה מצוות תמידיות הוא מ"ש ערי מקלט תהיינה לכם" (שענינו פורענות) / כדי שהעבודה תהי' בהצלחה צ"ל ענין השמחה, והדרגות בזה.
שיחה ד': הטעם שהשמחה ד"עד דלא ידע" אינה סותרת להנהגה כדבעי.
שיחה ה': ההוראה התמידית מהכתוב "ורבים מעמי הארץ מתיהדים כו'".
שיחה ו': אודות מאמר אדה"ז עה"פ "ליהודים הייתה אורה" / החילוק בין "אור" ל"אורה" בתורה גופא.
שיחה ז': בענין היוצא למלחמת בית דוד נותן גט כריתות לאשתו.
שיחה ח': הוראה מהסיפור ע"ד רבינו הזקן שצווה לחזור כדי לקחת "פאנטאפל" / כל השיטות בקדושה עתידים להתאחד ע"י קה"מ אצל הקב"ה, שהוא שיטת חב"ד.
שיחה ט': שלילת ה"הצטדקויות" על העדר העשי' בפועל / המניעה להעניין ד"עד דלא ידע" הוא מהיושבים סביב שהם "במדידה והגבלה" / מי שהוא ממונה בתו"ת מחויב לומר ברור דהדבר טמא ודבר זה טהור בלי לחשוש.
שיחה י': עניינים שונים לאנשים פרטיים.
שיחה י"א: קיום הענין ד"עד דלא ידע" "היוצא למלחמת בית דוד" - ע"י לימוד החסידות בבתי-כנסיות כו'.
שיחה י"ב: ע"ד ההכרח לשלוח את הבן לתו"ת, והבן לא צריך לשאול את אביו בזה.
שיחה י"ג: הטעם שאשה נעשית בת-מצווה קודם לאיש כי ניתנה בינה יתירה באשה, והענין בעבודה.
שיחה י"ד: ההוראה לנשי ובנות ישראל מימי הפורים.
שיחה ט"ו: ע"ד "קופת רבינו".

ה'תשי"ט - תו"מ התוועדויות חכ"ה עמ' 100 - התוועדות פורים
שיחה א': "אורה זו תורה, שמחה זה יו"ט, ששון זו מילה, ויקר אלו תפילין".
שיחה ב': (המשך).
שיחה ג': "אורה ושמחה וששון ויקר" - בפנימיות.
מאמר: ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך".
שיחה ד': תורת הבעש"ט בענין קריאת בנ"י בשם "יהודים".
שיחה ה': "מיהו יהודי" במגילת אסתר לא הי' ספק בזה.
שיחה ו': שמחת המן על נפילת הפור בחודש אדר.
שיחה ז': פתגם אדמו"ר מוהריי"צ עה"פ "אשר קרהו".
שיחה ח': מעלת פורים על יום הכיפורים.
שיחה ט': מגבית עבור "קופת רבינו".
שיחה י': מארז"ל "שקר החן - זה דורו של משה כו'".
שיחה י"א: חיבור פורים ושושן פורים בליל שושן פורים.
שיחה י"ב: "העניות מנוולתן" - אין עני אלא בדעת, התיקון - עשירות בדעת / המצב בכפר חב"ד.
שיחה י"ג: תורתם של ראשונים ותורתם של אחרונים.
שיחה י"ד: תלמידי תומכי-תמימים - "ונפלינו".
שיחה ט"ו: "לבסומי בפוריא" - התענוג בפנימיות התורה.
שיחה ט"ז: חיוב עבדים במצות היום דפורים.
שיחה י"ז: מצב יהודי רוסיא.
שיחה י"ח: עבודת הבירורים ועבודת הנסיונות.
שיחה י"ט: לימוד פנימיות התורה.
שיחה כ': קביעות עתים בלימוד תורת החסידות.
שיחה כ"א: סיום.

ה'תש"כ - תו"מ התוועדויות חכ"ז עמ' 420 - התוועדות פורים
שיחה א': מגילת תענית - בענין מעלת שמחת פורים לגבי שמחת פסח.
שיחה ב': (המשך).
שיחה ג': פתגם אדמו"ר מוהריי"צ בשם הצ"צ בענין "היהודים" בב' יו"דין.
שיחה ד': (המשך).
שיחה ה': "כל הנביאים עתידין ליבטל חוץ ממגילת אסתר".
שיחה ו': פורים וחנוכה - גם השכל צ"ל קשור עם הקב"ה.
שיחה ז': תורת הבעש"ט בענין השמות "יהודים" ו"בני ישראל".
מאמר: ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך".
שיחה ח': "עד דלא ידע".
שיחה ט': המשכת הענין שלמעלה מהזמן בהחלוקות דזמן ומקום / "פורים תורה" - ע"ד כפר-חב"ד.
שיחה י': (המשך).
שיחה י"א: המשכת "עד דלא ידע" בכל הפרטים.
שיחה י"ב: רעידת האדמה באַגאדיר.
שיחה י"ג: יסוד ישיבת תומכי-תמימים ע"י אדמו"ר מוהריי"צ בבואו ממקום החורבן.
שיחה י"ד: מגבית עבור "קופת רבנו".
שיחה ט"ו: פרשת הכיור.

ה'תשכ"א - תו"מ התוועדויות ח"ל עמ' 134 - התוועדות פורים
שיחה א': מעלת פורים ש"כל מצווה שקיבלו עליהם בשמחה כו'".
שיחה ב': "עד דלא ידע" - פנימיות המקיף שלמעלה מבחינת "כחשיכה כאורה".
שיחה ג': אודות מאמר הזהר "וקיבל היהודים כו' - דא משה" / "חייב איניש לבסומי בפוריא", הכל מודים שיוצאין י"ח הענין כפשוטו.
שיחה ד': אודות משלוח מנות ומתנות לאביונים.
מאמר: ד"ה "כל המועדים בטלים חוץ מפורים".
שיחה ה': שייכות התחלת וסוף מגילת אסתר לנס פורים.
שיחה ו': "קימו מה שקיבלו כבר" הוא בעיקר אודות תושב"פ / בזכות האוצרות בשביל ניצוח המלחמה, השייכות לימי הפורים, וההוראה עבורנו.
שיחה ז': ההוראה מהודעת נשיא המדינה אודות משלוח "חיל שלום" לסייע למדינות נצרכות.
שיחה ח': (המשך).
שיחה ט': כח ה"דרך" וההוראה לעבודת האדם.
שיחה י': התחברות של פרטים באומות העולם - רק מצד הבחירה.
שיחה י"א: מגבית עבור "קופת רבנו".
שיחה י"ב: קריאת שם המגילה ע"ש אסתר ולא ע"ש מרדכי.
שיחה י"ג: הנס דפורים באופן שלא הזיק כלל לצד הקדושה / הלל בפורים.

ה'תשכ"ב - תו"מ התוועדויות חל"ג עמ' 179 - התוועדות פורים
שיחה א': עומק ההבטחה ד"ימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם".
שיחה ב': (המשך).
שיחה ג': פעולת היצה"ר באופן ד"על עוון זה (משקולות) בא עמלק".
שיחה ד': (המשך).
מאמר: ד"ה "ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים גו'".
שיחה ה': לחיות עם הזמן וביאור הטענה "ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות", וההוראה לכאו"א.
שיחה ו': הכרעת הרמב"ם בענין התיבות "כי יד על כס יה" (הקריאה דיום פורים), וההוראה.
שיחה ז': מעלת משלוח מנות ומתנות לאביונים ע"ג שאר מצוות פורים.
שיחה ח': ע"ד מגבית.
שיחה ט': ביאור תוכן הסמיכה ד"מסמך גאולה לגאולה".
שיחה י': ביאור החילוק בין ב' הטעמים לאי אמירת הלל בפורים, וההוראה.
שיחה י"א: מעלת נשי ובנות ישראל בעניינים האמורים לעיל.
שיחה י"ב: חומרת הענין ד"נהנו מסעודתו של אותו רשע", וההוראה מענין ד"זכרם לא יסוף מזרעם".
שיחה י"ג: (המשך).

ה'תשכ"ג - תו"מ התוועדויות חל"ו עמ' 202 - התוועדות פורים
שיחה א': אודות תורת הבעש"ט בענין שם "יהודים" ו"יהודיים" במגילה.
שיחה ב': תורה וצדקה בפורים.
שיחה ג': החילוק בין פורים ליוהכ"פ בעניין מדת הנצח ובחינת הראש.
מאמר: ד"ה "ראשית גוים עמלק".
שיחה ד': המשך למאמר.
שיחה ה': ענייני מלחמה הנוגעים במיוחד לדורנו זה.
שיחה ו': קריאת שם ר' פנחס רייזעס, על שם חותנתו, והשייכות של זה לימי הפורים בדורנו זה.
שיחה ז': מגבית עבור "קופת רבינו".
שיחה ח': ביאור דברי אדה"ז בתניא פרק ל"ד ע"ד לימוד התורה ומצות צדקה, וההוראה מזה.
שיחה ט': מצב בנ"י הנמצאים "מאחורי מסך הברזל".
שיחה י': ברכה עבור כפר-חב"ד.

ה'תשכ"ד - תו"מ התוועדויות חל"ט עמ' 134 - התוועדות פורים
שיחה א': ביאור הפסוק בנוסח ההבדלה "ליהודים גו' כן תהי' לנו".
שיחה ב': "אורה ושמחה וששון ויקר" - "אורה זו תורה כו' ויקר אלו תפילין", והלימוד מפורים אודות גודל הענין ד"דמוקרטיא".
שיחה ג': ביאור תוספת ההבנה שע"י המשל ד"משל להמן כו' לעוף שעשה קן על שפת הים", וההוראה מהאמור.
שיחה ד': (המשך).
שיחה ה': הטעם שפורים נקרא בלשון פרס, ולא בלשון הקודש.
מאמר: ד"ה "ויהי אומן את הדסה".
שיחה ו': "קבעוני לדורות" הוא דווקא אסתר, אע"פ שכתיבת המגילה הייתה גם ע"י מרדכי.
שיחה ז': (המשך).
שיחה ח': מגבית עבור "קופת רבינו".
שיחה ט': "קבעוני לדורות" (המשך).
שיחה י': העצה לשחרר את הגוף מהגלות דהא "אכתי עבדי אחשורוש אנן" / מעלת פורים על יוהכ"פ.
שיחה י"א: ביטול ההגבלה על שתיית משקה.
שיחה י"ב: טעם הקדמת הלכות כלאים להלכות פאה ברמב"ם.

ה'תשכ"ה - תו"מ התוועדויות חמ"ג עמ' 16 - התוועדות פורים
שיחה א': סיום על מסכת מגילה, הקשר בין התחלת וסיום המסכת / "שואלין ודורשין" גם בפורים, ולא בר"ה ויוהכ"פ.
שיחה ב': (המשך), גדר התקנה ד"שואלין ודורשין" / קדימת התלמוד (שואלין ודורשין) למעשה - "מוטב תגלגל המטפחת ולא יגלל ס"ת".
שיחה ג': תורת הבעש"ט בפורים תק"ה ע"ד התואר "יהודים במגילה" / תורת הבעש"ט בפורים תק"ה "עתה העולם הוא בעיבור".
שיחה ד': משל דאחשורוש והמן - "בעל התל" ו"בעל החריץ".
שיחה ה': מגילת אסתר נקראת כולה, ואינה בטלה לעת"ל, וההוראה עתה.
מאמר א': ד"ה "בלילה ההוא" (מוגה).
שיחה ו': קורבנות אהרן ואכילת משה בשיעור חומש היומי / השייכות דהנ"ל לפורים וחידושו של פורים לגבי כל המועדים - "ונהפוך הוא".
שיחה ז': נתינה ל"קופת רבינו" באופן ד"עד דלא ידע" ומתוך "אורה ושמחה וששון ויקר".
שיחה ח': השייכות דאסתר דווקא לתוכן המגילה, ודוגמתו מס"נ ברהרבנה, ודוגמתה בנשים צדקניות שבכל דור.
שיחה ט': השתתפות בהוצאות הדפסת הלקו"ת, לא כנותן אלא כמקבל זכות יקרה - "יקר".
שיחה י': הוראה מסיום המגילה - עסקנות ציבורית להצלת ישראל או עסק התורה / כפר חב"ד ויהודי רוסיא.
שיחה י"א: פרסום תקנת לימוד הלקו"ת ע"י הנוספים מכאן.
שיחה י"ב: מיסמך דרושי פסח בלקו"ת לפורים; לימד ע"פ למיגרס.
מאמר ב' (כעין שיחה): ד"ה "מגילה נקראת".

ה'תשכ"ו - תו"מ התוועדויות חמ"ו עמ' 137 - התוועדות פורים
שיחה א': "עד דלא ידע" - השתוות של כל ישראל "מנער ועד זקן טף ונשים".
שיחה ב': טעם גזירת המן על כל בנ"י בשווה, וההוראה מזה לשמחת פורים.
שיחה ג': ביאור ג' הפסוקים שאמרו התינוקות למרדכי - ג' שלבים בחינוך.
שיחה ד': (המשך), ביאור ג' הפסוקים-דרגות דלעיל ע"פ סוד, וההוראה מזה למעשה בפועל.
שיחה ה': ההוראה מ"נהנו מסעודתו", שלילת רגש הנחיתות כלפי הגוי.
שיחה ו': ההוראה מזה ש"ויושב מרדכי . . לשקו ולתעניתו".
שיחה ז': ההוראה מזה ש"פורים" הוא בלשון פרס, ואי הזכרת שם ה' במגילה.
מאמר: ד"ה "ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו גו'".
שיחה ח': מגבית ל"קופת רבינו" באופן ד"עד דלא ידע".
שיחה ט': "שה"י פה"י" - קדימת יובל לשביעית בתרגום שני, והפכו בהגדת אסתר.
שיחה י': השייכות דשיעורי החומש לימי הפורים, והשלמה למאמר - השלמת אות ש' ד"רשע".
שיחה י"א: ההוראה לנשי ישראל מקריאת שם המגילה ע"ש אסתר - הסתר למעליותא (צניעות).
שיחה י"ב: מעלת כפר-חב"ד "כפרים" לגבי "כרכים ועירות", בנוגע להפצת המעיינות.
שיחה י"ג: (בהמשך למאמר) מציאות עמלק בכל דור, נצחונו ע"י עבודת התפילה.
שיחה י"ד: העניין בשבת זכור שחל בערב פורים - "נזכרים" ומיד "נעשים" (אחישנה) - בעבודה.
שיחה ט"ו: "שלושים יום לפני החג" - לימוד הלכות פסח בשו"ע אדה"ז.

ה'תשכ"ז - תו"מ התוועדויות חמ"ט עמ' 175 - התוועדות פורים
שיחה א': "וקיבל היהודים" לשון יחיד ע"ד "ויחן העם" דמ"ת.
שיחה ב': "אל יפטר אדם מחבירו אלא מתוך דבר הלכה כו'", היינו שדווקא ענין של תורה מבטל הפירוד.
שיחה ג': קריאת פרשת עמלק קודם המגילה - שלילת ה"קרירות" בנוגע לניסי הקב"ה.
מאמר: ד"ה "וקיבל היהודים את אשר החלו לעשות".
שיחה ד': ביאור דברי אדה"ז בפורים תקמ"ז ש"עמלק" בגימ' "ברזל" (עם הכולל).
שיחה ה': סיפור המגילה נוגע לזמננו - הזהירות מההנהגה ד"נהנו מסעודתו של אותו רשע", שלילת "דייאלאָג" עם אינם-יהודים.
שיחה ו': הלימוד מסיום המגילה - "וישם המלך אחשורוש מס גו'", ע"ד השלוחים לאוסטרליה.
שיחה ז': חיוב טף בהקהל.
שיחה ח': ע"ד המגבית ל"קופת רבינו", ולאח"ז ידובר על מה ששאלו בפרש"י על המגילה.
שיחה ט': ביאור בפרש"י עה"פ (אסתר א, ח) "על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש".
שיחה י': "שמחה פורצת גדר", ובפרט דפורים; ע"ד ההשמצות על המוסרים נפשם עבור יהדות.
שיחה י"א: ע"ד התלמידים השלוחים לקרית-גת; ע"ד נשי ישראל ושייכותם להקהל ולפורים.
שיחה י"ב: שיעור החומש דיום הפורים "ויהי ביום השמיני" - "אותו היום נטל עשר עטרות"; פי' הספורנו בנוגע ליום השמיני - "אותו יצה"ר העבירו מלבכם".
שיחה י"ג: לחיים עבור כפר-חב"ד (בזי כח דיהודי רוסיא).

ה'תשכ"ח - שיחות קודש ה'תשכ"ח ח"א עמ' 421 - התוועדות פורים
שיחה א': הדבר השווה שבכל המועדים הוא השמחה, ועכ"ז לכל חג יש יחודיות בפני עצמו. הקשר בין ושמחת בחגיך לחג הפורים.
שיחה ב': האם פורים נחשב כמועד?.
שיחה ג': עד דלא ידע שולל הנהגה ע"פ חשבונות השכל, כפי שזה מתבטא כמ"פ בסיפור החג.
שיחה ד': למרות שבפורים היהודים עשו תשובה, הם למדו זאת דווקא מתשובתם של אנשי נינוה - הגויים.
שיחה ה': המן נלחם דווקא נגד תורה, יו"ט, תפילין ומילה, ודווקא ע"י ההתעקשות לקיימם - באה "אורה ושמחה וששון ויקר".
מאמר: ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך".
שיחה ו': יש להפיץ את היהדות ב"מאה עשרים ושבע מדינה".
שיחה ז': תחילת העבודה בכל יום הוא במסירות נפש, אבל אין להניח כלל את ה"אורה זו תורה".
שיחה ח': ביאור משמעות החטא שנהנו מסעודתו של אותו רשע, ביאור בעניין זה בתניא.
שיחה ט': ההוראה מהטף בשעת הגזירה - שביטלו רצונם לאכול מפני רצון מרדכי.
שיחה י': יש להמשיך את ההתוועדות הלאה.

ה'תשכ"ט - שיחות קודש ה'תשכ"ט ח"א עמ' 370 - התוועדות פורים
שיחה א': גם כשנמצאים במעמד ומצב טוב לכאורה, יש לזכור ש"ויהי" הוא לשון צרה כל עוד ונמצאים תחת מלכות אחשורוש ולא תחת "מלכות בית דוד".
שיחה ב': הדרך לביטול הגזירות דווקא על ידי חינוך הילדים על טהרת הקודש.
שיחה ג': בשביל להצליח להשפיע על המלך צריך להיות איש יהודי הכופר בע"ז, ללא כל חשבונות.
שיחה ד': אחשורוש - שאחרית וראשית שלו, הייתכן שדווקא על ידו הייתה הגזירה?.
מאמר: ד"ה "ומרדכי יצא מלפני המלך".
שיחה ה': כששכנעה אסתר את המלך לבטל את הגזירה, לא תירצה על הבעיה של ודתיהם שונות מכל עם, איך בכל זאת התרצה? ביאור בתוספת פשט בשלחת.
שיחה ו': יש לפעול בבית המלך, אך צריך להיזהר שלא יתגרם על קואר.
שיחה ז': כמה עניינים וגדרים בתעניות.
שיחה ח': "טוב שבמצרים הרוג" - ביאור בפרש"י, ההוראה מכך למעשה.
שיחה ט': אודות עריכת מגבית.
שיחה י': מגילת אסתר - הקשר המיוחד לנשי ובנות ישראל.
שיחה י"א: ומרדכי יצא בלבוש מלכות, אין מקרא יוצא מדי פשוטו ועי"כ שתהיה רחבות בפשטות ובייחוד לאלו שיוצאו כעת מאחורי מסך הברזל.
שיחה י"ב: המנדבים לקופת רבינו - שיכפילו את תרומתם.

ה'תש"ל - שיחות קודש ה'תש"ל ח"א עמ' 589 - התוועדות פורים
שיחה א': טענת המן על ריבוי הימים-טובים שיש לישראל ועונשו - שנוסף עוד חג, מידה כנגד מידה. "דתיהם שונות" מלשון שיניים.
שיחה ב': נתינת צדקה בפורים באופן של מתנה, ע"י הנתינה גורם טובה לעצמו, לכאו"א יש כוחות ועליו לפעול על ידם ככל האפשר.
שיחה ג': ביאור נוסף בעניין שונות מל' שיניים, ברכה על כל מאכל ומשקה ובאופן תקיף כחומה בצורה. ביאור בדברי הגמ' "קם רבה שחטי' לרב זירא".
שיחה ד': "כתוב לב המלך ביד ה'", לאחר שאוכלים ושותים יש לדבר בד"ת. הנהגה הצריכה תיקון יסודי בעניין ה"דינער" במדינה זו.
שיחה ה': "עד דלא ידע" צריכה להוסיף עוד יותר על החילוק בין המן למרדכי. הוראה בעניין החינוך.
שיחה ו': צריך להיות הרחבה אף בעניינים חיצוניים ע"מ למשוך תלמידים.
שיחה ז': שלושים שנה מבוא אדמו"ר הריי"צ לארה"ב, עת סגולה לפעול בעניין "אמריקא איז ניט אנדערש" ובשאר עניינים.
מאמר: ד"ה "והיה כי ירים משה ידו כו'".
שיחה ח': אודות "מיהו יהודי".
שיחה ט': "ונהפוך הוא" היה בכל מאה עשרים ושבע מדינות, כן צ"ל ההנהגה עתה שאף היהודים במדינה ההיא ייצאו בקרוב.
שיחה י': תענית אסתר - הקשר המיוחד לנשי ובנות ישראל, צריכים לידע את הכוחות המיוחדים שניתנו להם ואת גודל האחריות על כך.

ה'תשל"א - שיחות קודש ה'תשל"א ח"א עמ' 509 - התוועדות פורים
שיחה א': לפני תחילת ההתוועדות התקבלה ידיעה אודות "מבצע פורים" עם חיילי הצבא באה"ק, השייכות בין תפילין לחג הפורים.
שיחה ב': לכל חג ישנה המצווה השייכת לו במיוחד ובפורים זה תורה ותפילין ("אורה" ו"יקר") וממנו נמשך לכל השנה.
שיחה ג': הסיבה לכך שאין עם מקיים את מצוות הפורים לאורך השנה כולה, ובפרטות על: איסור תענית והספד, משתה ושמחה, קריאת המגילה, על הניסים ומשלוח מנות.
שיחה ד': המשך הביאור הנ"ל על מצוות מתנות לאביונים שבפורים אינה צדקה כ"א מתנה, ש' הרמב"ם במצות פורים שהיא "שמחה גדולה ומפוארה".
שיחה ה': בזמן המגילה נקראו בני ישראל "יהודים" משום שכפרו בע"ז מתוך מס"נ, להמשיך את המס"נ לכל התורה.
שיחה ו': פורים ל' רבים, פור דהמן ופור דבנ"י. הדרך להילחם בעמלק-ספק אינה בהסברות שכליות אלא בקב"ע, ע"י ההנהגה בפורים של כל פרטי דווקא שייך ממנו לזמה"ב.
שיחה ז': אמנם הגלות היא ע"פ תורה אבל הגלות היא רק לגופים ולא לנשמות, והם הכח לזה מקבלים ממרדכי שהוא הבעה"ב - כממוצע - על כל היהודים.
מאמר: ד"ה "והיה כי ירים משה ידו כו'".
שיחה ח': "פורים תורה" אודות ג' יועצי פרעה: בלעם, איוב, ויתרו, העצות שלהם והעונש שלהם. לקח לעוסקים בצ"צ.
שיחה ט': אודות מגבית לקופת רבינו.
שיחה י': אודות יהודי רוסיה, שאלו שיכולים להישאר שיישארו וישמרו על היהדות.
שיחה י"א: מאז קבלת התורה והיציאה לגלות נמצאים אנו ב"מצב חירום", יש להתנהג כמו אנשי צבא.
שיחה י"ב: ביקש שיתנדב אחד לקיים "עד דלא ידע" ויוציא את כל הקהל י"ח.

ה'תשל"ב - שיחות קודש ה'תשל"ב ח"א עמ' 499 - התוועדות פורים
שיחה א': ייחודיותו של פורים בכך שאף שמותר במלאכה יש בו ציווי לשמחה למע' מכל מדידה הלימוד וההוראה מ"בלילה ההוא" והמשך סיפור המגילה
שיחה ב': כשיש חיסרון בתומ"צ זהו רק עניין של שינה, אבל פנימיות "לבי ער", ע"י נס פורים התעוררו נשמות ישראל ולכן זו התבטא ב"אורה זו תורה" וכו'.
שיחה ג': בהמשך להנ"ל, גם שבנ"י ישנו היה הקב"ה ער מלימוד מרדכי עם התינוקות, גודל מעלת החינוך ובפרט בדורנו.
שיחה ד': ע"מ להגיע ל"קנאת סופרים" שמרבה חכמה יש לחלק הכיתות לכו"כ חלקים ומקומות.
מאמר: ד"ה "וקבל היהודים".
שיחה ה': אמנם התורה היא אחת אבל הלימוד צ"ל בהבנה, ביאורים ב:"משיבין מלמד תינוקות ע"ג מלמד תינוקות", "מודעה רבה לאורייתא" "אורה (ל' נקבה) זו תורה".
שיחה ו': לימוד התורה צ"ל בשפלות וביטוש ע"ד המס"נ דבזמן הגזירה, לימוד פנימיות התורה. הכנות לל"א ניסן בתחום התורה.
שיחה ז': כל הפושט יד נותנים לו ואפי' עכו"ם - הביאור בזה, כמובן שאין להתבזות חלילה בפני הגוי, אודות "מיהו יהודי".
שיחה ח': הרוצים ליסע לשליחות בקיץ צריכים להתכונן ע"י לימוד תורה. הוראות לנוסעים לל"א ניסן. חלוקת משקה עבור ל"א.
שיחה ט': מעלת אסתר לגבי מרדכי בעניין המס"נ, ההוראה לנשי ובנות ישראל ותפקידן.

ה'תשל"ג - שיחות קודש ה'תשל"ג ח"א עמ' 390 - התוועדות פורים
שיחה א': "הימים האלו נזכרים ונעשים בכל שנה" דווקא ע"י מצוות מעשיות, "הקורא את המגילה למפרע" כפי' הבעש"ט, אזי "לא יצא".
שיחה ב': שייכות סיפור המגילה לכאו"א, אנשים, נשים וטף.
שיחה ג': המן הבין שאע"פ שמפוזר ומפורד עכ"ז הם עם אחד, שלא נזדקק לגזירות המן ע"מ שנזכור שאנו עם אחד. פעולות במדינת הרווחה עוזרות ליהודים ברוס".
שיחה ד': בפורים תרפ"ז הגיעו מרגלים להתוועדות וכ"ק אדמו"ר הריי"צ ידע מכך ודיבר על "מפי עוללים . . להשבית אויב ומתנקם" ללא חשש. הוראה לימינו.
שיחה ה': למרות ש"אכתי עבדי אחשורוש אנן", מתנהגים כ"עם אחד" באהבת ישראל וכו'.
שיחה ו': אריכות לכאורה מיותרת במגילה אודות גודל ועוצם המשתה, ההוראה שיש להשקיע את כל הכוחות (כאחשורוש במשתה) לקיום התומ"צ.
שיחה ז': אחשורוש היה רשע מתחילתו ועד סופו, יהודי צריך לקיים תומ"צ תמיד. "רצוי לרוב אחיו" ולא לכל, פרשו ממנו מקצת סנהדרין, תורתם "מתברכת" או "משתמרת", מחלוקת בין הבבלי והירושלמי.
שיחה ח': המגילה נקראת ע"ש אסתר, מסרה נפשה להצלת בנ"י, קיום בנ"י תלוי בנשי ישראל.
מאמר: ד"ה "איש יהודי היה גו'".
שיחה ט': ישנו כח לעוסקים ב"מבצע פורים".
שיחה י': בקשר עם מגבית פורים.
שיחה י"א: שושן פורים שייך גם ליהודים הפרזים, הוראה מכך.

ה'תשל"ד - שיחות קודש ה'תשל"ד ח"א עמ' 407 - התוועדות שושן פורים (בלה"ק)
שיחה א': נתינת מחצית השקל מורה על בירור הגשמיות, ניתנת פעם אחת בשנה - הוראה מכך.
שיחה ב': עניין הנ"ל קשור דווקא עם מחצית, הקשר לפ' כי תשא את ראש - הרמה למעלה מראש.
שיחה ג': המחלוקת בין הבבלי והירושלמי בגדר ערים מוקפות חומה, שיטת רש"י בזה, ההוראה מכך.
מאמר: ד"ה "כי תשא את ראש וגו'".
שיחה ד': שאלות בפרש"י במגילה עה"פ "משפחה ומשפחה" ובפ' תשא עה"פ "וישק את העם".
שיחה ה': הביאור בפרש"י בפרשה ובמגילה, הוראה בעניין אחדות המשפחה, אודות "מיהו יהודי".
שיחה ו': ביאור בהערות לזהר, "שאמר והיה העולם" ר"ת "שוה", ע"ד "מיהו יהודי", שקר הדבר שאומרים שדעתי השתנתה.

ה'תשל"ה - שיחות קודש ה'תשל"ה ח"א עמ' 441 - התוועדות פורים
שיחה א': דווקא לאחר ש"ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר" נקבעו ימי הפורים ואין מקרא יוצא מידי פשוטו.
שיחה ב': הפי' בפס' "אורה זו תורה וכו'" אינו סותר לפי' הפשט ואדרבה, נותן ביאור באפשרות ה"אורה" גם בזמן ש"עבדי אחשורוש אנן".
שיחה ג': פורים בש.ז. יצא ביום ג' - שהוכפל בו כי טוב, מודגש ביותר ענין "טוב לשמים וטוב לבריות".
שיחה ד': ביטול גזירות הוא ע"י לימוד תורה עם תשב"ר, הילדים הם היו בתנועה של מס"נ היות והלימוד הוחדר לתוכם.
שיחה ה': (המשך שיחה ב') ביאור באפשריות "ששון זו מילה ויקר אלו תפילין" גם בזמן ד"עבדי אחשורוש אנן".
שיחה ו': "ורצוי לרוב אחיו" כי פרשו ממנו מקצת סנהדרין, תפקידם של הסנהדרין כפי החילוק בין הבבלי והירושלמי. אשרי חלקם של ה"טנקיסטים". אודות "מיהו יהודי".
מאמר: ד"ה "וקבל היהודים".
שיחה ז': "את מאמר מרדכי אסתר עושה" ו"אשה כשירה עושה רצון בעלה" אבל היא "עקרת הבית" היות והיא עושה בפועל.
שיחה ח': אודות מגבית לקופת רבינו.
שיחה ט': יישר כח לעוסקים במבצעים ובמיוחד ב"מבצע נש"ק", שכל ילדה מגיל שלש ומעלה תדליק נש"ק.

ה'תשל"ו - שיחות קודש ה'תשל"ו ח"א עמ' 555 - התוועדות ז' אדר שני
שיחה א': השתדלות ב"מבצע פורים" שעל ידו עולים כל המצוות, הוספה ב"אורה זו תורה".
שיחה ב': שמחת פורים היא באופן של "עד דלא ידע", השייכות בין פורים לז' אדר שהרי "קימו מה שקיבלו" - "כבר" הוא מה ש"קיבל משה מסיני".
מאמר: ד"ה "ויקרא אל משה וגו'".
שיחה ג': השתדלות שבמשלוח מנות ומתנות לאביונים יהיה כשיעור.
שיחה ד': השתדלות במצוות "ואהבת לרעך כמוך". יש לספק מתנות לאביונים כהכנה לפורים. אצל שלוחים - כל רגע הוא חלק מהשליחות וע"כ שאמרו לחיים.

שיחות קודש ה'תשל"ו ח"א עמ' 599 - התוועדות פורים
שיחה א': כשיודעים שהמגילה לא היתה "למפרע", לא קשה אמאי נמשכת השמחה למוצאי היום.
שיחה ב': התאמה בין פי' הבעש"ט לפי' הפשוט במאמר "הקורא את המגילה למפרע כו'", ההוראה מכך למעשה.
שיחה ג': מאורע שהיה באה"ק שהיו בדרך לחיילים ונתקלו במחסום ולא נתפעלו והצליחו, ההוראה שאין להתפעל ועי"ז יפול פחד היהודים עליהם.
שיחה ד': הסיבה שע"פ תורה אין עונש של בית האסורים. אלה שעדיין נמצאים שם צריכים לשמחם ולעודדם וביחוד בקיום התומ"צ.
שיחה ה': בפורים קיבלו התורה מרצון, צ"ל שמחה בקיום התומ"צ.
מאמר: ד"ה "איש יהודי וגו'".
שיחה ו': ג' מצוות בפורים רק "קימו מה שקיבלו כבר", ביאור בדברי הרמב"ם בגדר שמחת פורים.
שיחה ז': גודל הזכות של אלו שעסקו בפורים לשמח עוד יהודים. החובה להניח תפילין דר"ת.
שיחה ח': מקור מהגמ' ומהרמב"ם לכך ששורקים בשעת הניגון ("א מעשה מיט פייפער").
שיחה ט': שאלות בפרש"י עה"פ "איש יהודי".
שיחה י': שמחה ד"עד דלא ידע" בפורים. גודל עניין החינוך. הוראה מסיפור המגילה. הביאור בפרש"י. המשך ביאור בפרש"י עה"פ "טוו את העיזים".

ה'תשל"ז - שיחות קודש ה'תשל"ז ח"א עמ' 508 - התוועדות שושן פורים
מאמר: ד"ה "מגילה נקראת בי"א כו'".
שיחה א': השמחה בשושן פורים כבפורים, עד דלא ידע מגיע ע"י פנימיות התורה בהבנה והשגה. ההבדל בין שושן פורים ליום ב' דחה"ש.
שיחה ב': שושן פורים בפ' תצוה - צוותא וחיבור, חיבור היהודים עם מרדכי. להתעסק עם הזולת שבבחי' אביון.
שיחה ג': שאלות בפרש"י עה"פ "ואלה הבגדים אשר יעשו" ועה"פ "ותכתוב אסתר המלכה". שאלות בלקוטי לוי"צ. שא' יוצא אם כולם ידי"ח ב"עד דלא ידע".
שיחה ד': איתא בגמ' "בני אחתי" דב"ש שישבו לפניו ושחקו, קרא עליהם בני קטורה וכו', אין להאריך בזה בשושן פורים.
שיחה ה': "ואתה תצוה" חיבור משה ובנ"י ע"י תורה, כן הוא גם הקשר בין רבותינו נשיאנו שהכניסו עצמם בתורתם.
שיחה ו': הקשר בין רבותינו נשיאנו לגדולי ישראל ולחסידים הוא גם בנגלה ובנגלה ונמשך כן גם בהווה. איחולים על הנשיאות בבית גור.
שיחה ז': הביאור ברש"י על המגילה וההוראה שיש לראות את העולם כ"נס" וביחוד בסיפור ההצלה ד"ענטעבע". תלמידי הישיבה הרוצים לעשות דבר מה - שיוסיפו בלימוד התורה.
שיחה ח': ביאור בלקוטי לוי"צ, הביאור בפרש"י עה"ת.

ה'תשל"ח - שיחות קודש ה'תשל"ח ח"א עמ' 554 - התוועדות פורים קטן
מאמר: ד"ה "וקבל היהודים"
שיחה א': לימוד מהמאמר "וקבל היהודים" תרפ"ו שיש להשבית אויב ומתנקם ולא להתפעל ממלעיגים.
שיחה ב': ל' יום קודם פורים ועל כן יש להיערך למבצע פורים וכו'.
שיחה ג': ע"ד השלוחים לירושלים וצפת.
שיחה ד': נתינת תודה להורי השלוחים.
שיחה ה': חלוקת צדקה.
שיחה ו': ברכות לשלוחים היוצאים לא"י.

שיחות קודש ה'תשל"ח ח"ב עמ' 1 - התוועדות פורים
מאמר: ד"ה "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר".
שיחה א': ע"י פורים הופכים את החושך בתכלית לאור. חושך קשור לצפון, רוח צפונית כו', טעם שליחת השלוחים לצפת דווקא.
שיחה ב': הוראה בפועל מפורים לכללות ישראל - המצב באה"ק.
שיחה ג': ע"ד לימוד התורה ובפרט עם תשב"ר, צדקה ומבצעים.
שיחה ד': אודות היהודים הנמצאים מאחורי מסך הברזל. אודות השלוחים לאה"ק. לימוד משיעור החומש ע"ד קרבנות שהוא עיקר המשכן, שי' הרגוצ'ובי שהמצווה היא עצם קיומו של מקדש ולא בנייתו, הבנייה היא רק הכנה, הלימוד מזה לפרטי המגילה הינם הכנה לנס פורים, ההוראה מכך שאין די במקדש בנוי אלא יש להקריב בו קרבנות, הפצת היהדות.
שיחה ה': חלוקת צדקה.
קטע נוסף (עמ' 72): "מצפון תיפתח גו'", ע"ד מבצע ליטני והחזרת שטחים וכו'.

ה'תשל"ט - שיחות קודש ה'תשל"ט ח"ב עמ' 263 - התוועדות פורים
שיחה א': ע"ד שמחה בניגון ואמירת לחיים
שיחה ב': הקשר של נס פורים למשתה יין דווקא, יין הוא גילוי העניינים הנעלים שבענבים, כן גם בנס פורים כל ההעלם היה בשביל הגילוי, עניין הסחיטה.
שיחה ג': ע"ד המצב באה"ק (נדפס לאחר סיום ההתוועדות, עמ' 782).
שיחה ד': מרדכי לא התפעל מהמן, ההוראה אלינו בזמן הזה.
שיחה ה': ביקש מיוצאי פרס לומר לחיים.
שיחה ו': המבצעים ושייכותם לפורים.
מאמר: ד"ה "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר".
שיחה ז': שאלה בפרש"י למה נק' ישראל במגילה בשם יהודים. דובר אודות יסוד כולל באוסטרליה, חקירה בגדר כולל אם כולם חייבים ללמוד באותו דרך לימוד.
שיחה ח': אודות מגבית.
שיחה ט': ביאור בפרש"י שכל ישראל נקראים ע"ש מרדכי היהודי. טעם שלא נזכר שם ה' במגילה מפני שהיא אגרת.
שיחה י': חלוקת משקה לכאו"א מהשלוחים.

ה'תש"מ - שיחות קודש ה'תש"מ ח"ב עמ' 260 - "דברי כיבושין" תענית אסתר (מוקדם)
שיחה א': הנקודה הכללית דתענית היא תשובה ובזה תחילת הדברי כיבושין. הנקודות המיוחדות לתענית אסתר הם: "נקהלו ועמדו על נפשם" דבר המלובש בטבע. "לך כנוס את כל היהודים" דבר שלמעלה מהטבע. צ"ל עשייה בדרך הטבע ועי"ז הקב"ה מוסיף משלו, למע' מדרך הטבע. כ"ה גם בתשובה, חרטה ואח"כ כפליים לתושיה.
שיחה ב': ההוראה מהקביעות: י"א אדר יום התחלת הקריאה לבני הכפרים, דאגה לכל יהודי. ג' ימים קודם פורים, מפני כבוד השבת צ"ל באופן שבתי, ולפועל יש להשתדל שאת בענייני פורים.

שיחות קודש ה'תש"מ ח"ב עמ' 321 - התוועדות פורים
שיחה א': פורים נק' יו"ט, מועדים לשמחה, שנם חילוקים בשמחה בין מועד למועד ופורים הכי נעלה, "עד דלא ידע", ההכנה לביאת משיח צ"ל למע' ממדידת הכלים של כאו"א.
שיחה ב': "לבסומי" הוא מושלל בכל יו"ט חוץ מפורים, ע"ד שטר שיצא עליו ערעור ונתקיים, הוראה מכך שיש להתגבר על כל הנסיונות ו"ברכת ה' היא תעשיר", הוראה בעניין חינוך הילדים ממרדכי שלבש שק אף שאין לבוא לשער המלך בלבוש שק.
שיחה ג': הקביעות בש.ז. היא שפורים חל לאחר השבת ולכן צריך לבסומי שיורגש שמחה יותר משבת.
שיחה ד': הוראה מכ"ק אדמו"ר הריי"צ לעשות מרבים יחיד, הן רבים שבעצמו והן שבסביבה לעשותם צבור. עניין זה בקשר לבחירות.
מאמר: ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך וגו'".
שיחה ה': במגילה נכתבו כל הפרטים אף שלפני הנס, ההוראה מכך שהאדם נברא יחידי. הוראה משיעור חומש היומי - מחצית השקל. עניין המס"נ.
שיחה ו': אודות מגבית לקופת רבינו.
קטע נוספה (עמ' 153): אודות המצב באה"ק, יש ניסים גלויים ולא שמים לב ע"כ ועושים טעויות חמורות ומחזירים נפט, יש לבדוק בתחילה שאם זה היא ל"תיפתח הארץ לפניהם" ח"ו אזי אין לעשות זאת. ליישב את הגבולות ולאפשר ישוב יהודי בחברון עיה"ק. יש ללמוד מהמגילה שהיחס לאוה"ע צ"ל באופן ש"לא יכרע ולא ישתחוה".

ה'תשמ"א - שיחות קודש ה'תשמ"א ח"ב עמ' 673 - "דברי כיבושין" תענית אסתר
דברי כיבושין קשור במיוחד לתענית אסתר, י"ג אדר בו נקהלו ועמדו על נפשם והתאחדו, היפך טענת המן "מפוזר ומפורד". הסיבה לכך ששם התענית הוא "אסתר", עניין האחדות בתענית ע"י מחצית השקל. ההוראה מ"פורים המשולש" בקביעות ש.ז. קשר בין פורים לשמח"ת. התעוררות במבצע פורים. חלוקת דולרים לצדקה.

שיחות קודש ה'תשמ"א ח"ב עמ' 687 - התוועדות שושן פורים
שיחה א': מעלת שושן פורים על פורים למע' ממדידה והגבלה, כנס"י שואלת מהקב"ה "ינתן גם היום כו'", גם בשושן פורים נדרש מס"נ ולאידך גם שמחה. שייך לכאו"א מבנ"י שמקומו הוא בשושן הבירה דמה"ח.
שיחה ב': ההוראה מפ' צו (ל' זירוז) בעבודה. ביאור בל' הרמב"ם שעדיף להרבות במתנות לאביונים מאשר בסעודה ובמשלוח מנות. מבקשת אסתר להרוג את שונאי ישראל יום נוסף יש ללמוד בנוגע לאה"ק - לעמ' על המשמר ולא להחזיר שטחים.
מאמר (כעין שיחה): ד"ה "ליהודים היתה אורה וגו'".
שיחה ג': שאלות בפרש"י "ומחרת והנותר ממנו כו'" "והנותר, וא"ו יתירה", גם עה"פ במגילה "ככתבם" בכתב אשורית דווקא. שאלות בלקוטי לוי"צ. המשך הביאור בזהר אודות ביטול גזירה ע"י תפילת הצדיקים, הכח הטמון בתשובה ושייכותו למלכ' פ' תשא ועגל. ע"ד הצורך שבכבהכ"נ יהיה כוס תה וכו'. ע"ד המבצע מפה, "ווי וואנט משיח נאו".
שיחה ד': ע"ד פריסת מפה, התוועדות חדשה לזכר ירושלים שמקום שושן פורים המשולש.
שיחה ה': הביאור בפרש"י בפ' צו ובמגילה וההוראה מכך ע"פ פנימיות ההנהגה בסבר פנים יפות. הביאור בלקוטי לוי"צ. אודות נתינת מתנות לאביונים בירושלים ביום א'.

ה'תשמ"ב - תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ב חלק ב' עמ' 930 - "דברי כיבושין" תענית אסתר
הנקודה העיקרית בתעניות ובפרט בתענית אסתר / הנ"ל גם בקשר לפורים / עניין נוסף במעלת תענית אסתר - צדקה ומחצ"ש / קביעות ש.ז. פרשת תשא, וההוראה בעבודת האדם / תענית אסתר ביום ב' - ההוראה / "המעשה הוא העיקר" - התעוררות אודות המבצעים, ובפרט מבצע פורים.

תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ב חלק ב' עמ' 945 - התוועדות פורים
שיחה א': "בכל יום יהיו בעיניך כחדשים", "אין מקרא יוצא מידי פשוטו", ביאור כמה עניינים במגילה.
שיחה ב': לשם מה מסופר במגילה שמרדכי יושב בשער המלך, ההוראה לנשים וקטנים / הצורך בגאון יעקב.
שיחה ג': ביאור דברי המדרש "שלשים ולא רביעים".
מאמר: ד"ה "ליהודים היתה אורה גו'".
שיחה ד': מדוע פורים הוא יום א' בלבד, "קימו מה שקיבלו כבר".
שיחה ה': ביאור ההוראה מהפסוק - "איש יהודי היה בשושן הבירה".
שיחה ו': מגבית עבור "קרן רבינו".
שיחה ז': התעוררות אודות המבצעים, ובפרט מבצע פורים.
שיחה ח': אודות הראלי דערב פסח.

ה'תשמ"ג - תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ג חלק ב' עמ' 1026 - "דברי כיבושין" תענית אסתר (מוקדם)
הוספה בג' הקוין דתורה עבודה וגמ"ח בכל תענית, והבדגשה בתענית אסתר / תענית אסתר ביום חמישי - ג' ימים לפני פורים - מעין ודוגמת "צומו עלי שלושת ימים", והכנה לשבת זכור / והבזמן הגלות "ישנו עם אחד", בתכלית התוקף /הוראה מפרשת השבוע "אתה תצוה" / שלימות המשולשת - העם, התורה וישראל.

תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ג חלק ב' עמ' 1068 - התוועדות פורים
שיחה א': מעלתה של התוועדות בימי הפורים.
שיחה ב': ביאור כללי אודות שמיעת ד"ת ודברי התעוררות מפי היחיד - כללות ענין התוועדות / חירות האדם, והצורך להשתדל בהצלת היהודים שמאחורי מסך הברזל / ההשתדלות בענין החינוך הכשר, וההשפעה ההדדית בין ענייני אלו.
שיחה ג': מעלתן של נשי ישראל המורגשת במגילת אסתר, ופעולתן בחינוך.
מאמר: ד"ה "בלילה ההוא".
שיחה ד': ההכנה לפורים בש.ז. - בשבת / מגבית פורים / לימוד הלכות פסח, מבצע פסח ומעות חיטים - שלושים יום קודם החג.

ה'תשד"מ - תו"מ התוועדויות ה'תשד"מ חלק ב' עמ' 1169 - "דברי כיבושין" תענית אסתר (מוקדם)
דברי כבושין בעת רצון דיום התענית - למעליותא / ההוספה בג' הקוין ביום התענית, ובמיוחד בתענית אסתר, העילוי דתענית אסתר מוקדם / תענית אסתר ביום ה' ו"מגילה נקראת בי"א וכו'" / עניין תענית אסתר בשנת העיבור, ודוגמתו בצו / צו מלשון זירוז מיד ולדורות, והקשר עם ימי הפורים / עבודת ה"מטה" ב"משכן" ע"י אהרן / לנצל ימי ההכנה לפורים באופן המתאים.

תו"מ התוועדויות ה'תשד"מ חלק ב' עמ' 1232 - התוועדות פורים
שיחה א': פותחין בברכה - פתיחה והתחלה חדשה בענין הברכה.
שיחה ב': כל פרטי המגילה מהווים חוליה בשרשרת המאורעות דפורים, וההוראה מזה.
שיחה ג': ההוראה מהנהגת מרדכי - "והוא יושב בשער המלך" - ביחס לכל יהודי לפי עניינו.
שיחה ד': קביעות פורים בשנה זו ביום א' כבשנת ה'ש"ח, שאז הגיע אדמו"ר הריי"צ לארצות-הברית, ההוראה מכך.
מאמר: ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך" (מוגה).
שיחה ה': המעלה המיוחדת בכתיבת המגילה ביחס לשאר נביאים וכתובים.
שיחה ו': מגבית, וחלוקת דולרים ע"י הטנקיסטים.
שיחה ז': ביטול גזירת "מיהו יהודי".
שיחה ח': מבצע פורים והמשכו בכל השנה, וכן שאר המבצעים.

תו"מ התוועדויות ה'תשד"מ חלק ב' עמ' 1361 - שיחת ש"פ שמיני וש"פ תזריע
ביאור סיפור הגמרא "קם רבה שחטיה לרב זירא".

ה'תשמ"ה - תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ה חלק ב' עמ' 1374 - "דברי כיבושין" תענית אסתר
הפיכת העינוי דיום התענית "לחהיותם ברעב", ועילוי מיוחד בתענית אסתר בהיותו ערב פורים שלמעלה גם מיוהכ"פ / ג' הקוין בתענית אסתר - בהדגשה יתירה משאר התעניות, בהפטרה, בקרה"ת, ובדוגמת המגילה / שיעור חומש היומי - הכנה לי"ג מדה"ר / שיעור הרמב"ם: א) הקשר דהלכות נחלות עם פורים. ב) "האחין שעדיין לא חלקו ירושת אביהן" בעבודת ה'. ג) הקשר ד"רוכב ערבות" עם "אבי יתומים" / חלוקת שטרות לצדקה ע"י ה"טנקיסטים".

תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ה חלק ג' עמ' 1412 - התוועדות פורים
שיחה א': הדגשת ענין האחדות בפורים, ע"ד אחדות דנשמה וגוף.
שיחה ב': התוועדות פורים לאחרי סעודת פורים בשלימותה, העבודה ד"עד דלא ידע".
שיחה ג': הנצחיות דימי הפורים (שלא יבטלו גם לעת"ל) תלוי ב"זרעם" / החיוב להשתדל בתיקון חוק "מיהו יהודי", וההוראה מהמגילה.
שיחה ד': ההכנות לחגיגות סיום הרמב"ם / ההכרח ללמוד ס' הרמב"ם על הסדר / שיעור היומי ברמב"ם (ריש הלכות סנהדרין) שיטת הרמב"ם מתרצת תמי' בסיפור ימי הפורים.
מאמר: ד"ה "קיימו וקיבלו היהודים".
שיחה ה': השייכות דשיעור חומש היומי - בעניין הלוחות השניות - לפורים.
שיחה ו': המדינות שבהם גר הרמב"ם מנשאים את כבוד הרמב"ם.
שיחה ז': מגבית צדקה ל"קופת רבינו", השייכות דכל המבצעים לפורים, וחלוקת דולרים.

תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ה חלק ג' עמ' 1462 - התוועדויות ש"פ תשא, ט"ז אדר
שיחה א': פורים - עבודה דמס"נ, ושבת שלאחרי פורים - תענוג שלאחר מס"נ, והוראה / שייכותה של ההוראה לגדול שבגדולים ולקטן שבקטנים / ב' קצוות הנ"ל במגילה ובפרשת תשא / בנוגע לפועל להוסיף במבצעים מתוך תענוג
שיחה ב': בשבת שלאחרי פורים יכולים להשלים "עד דלא ידע".
שיחה ג': השלמת הענין ד"לבסומי" בנוגע לרבנים, רבנים ספרדים, מיהו יהודי.
שיחה ד': שאלות בפרש"י "ויקרא בשם ה'" / אודות התירוצים על השאלות בפירש"י "והלבשת אותם" / אמירת "לחיים" ע"י כל הספרדים.
מאמר (כעין שיחה): ד"ה "נשא את ראש".
שיחה ה': לקוטי לוי"צ - כוס של ברכה / אמירת "לחיים" ע"י כל המתוועדים גם האשכנזים.
שיחה ו': שיעור היומי ברמב"ם - מעלתו של יהודי / ע"ד הסיומים על הרמב"ם.
שיחה ז': הביאור בפרש"י / ההוראה מלקוטי לוי"צ / חלוקת בקבוקי משקה.
שיחה ח': פירושי הרא"ם והגו"א - להתאים עם דרך ההלכה (הרא"ם) והסוד (הגו"א) / הביאור בפרש"י "והלבשת אותם", וההוראה בעבודת ה'.

ה'תשמ"ו - תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ו חלק ב' עמ' 605 - התוועדות פורים קטן
שיחה א': "פורים קטן" אורח נדיר, שייכותו ל"פורים גדול" - נצחונם על היהודים והיהדות, והדגשה יתירה אחר פורים קטן דשנת פרז"ת.
שיחה ב': מעלת "פורים קטן" לגבי "פורים גדול", עידוד וזירוז בכל ענייני הפורים החל מ"פורים קטן".
שיחה ג': התחלת הזירוז שלושים יום לפנ"ז - בכל עניין חשוב / ההכרח בהוספה לגבי הפעולות דשנה שעברה.
שיחה ד': מחצית השקל ושייכותה לפורים בשתיים.
שיחה ה': עידוד וזירוז בנוגע ללימוד הרמב"ם כולל ע"י חגיגות הסיום / החומר המיוחד דעדות שקר.
שיחה ו': סיום ההתוועדות בצדקה, וניגוני שמחה.

תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ו חלק ב' עמ' 694 - "דברי כיבושין" תענית אסתר
אמירת דברי כיבושין גם אם כבר נאמרו בפעמים קודמות / מעלת תענית אסתר "יום רצון" ו"ערב פורים" / העילוי דתענית אסתר גם בענין המשותף בכל התעניות / תענית אסתר דשנת העיבור / מלשון פרשת השבוע "צו" / שיעור חומש היומי "חבית כה"נ" / השייכות לשיעור הרמב"ם (הלכות תשובה) ליום התענית, ובפרט תענית אסתר / חלוקת צדקה ש"מקרבת את הגאולה.

תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ו חלק ב' עמ' 710 - התוועדות פורים
שיחה א': הדגשת ענין אחדות ישראל מצד המקום הזמן והסיבה.
שיחה ב': השם פורים בלשון פרס ומדי, הפיכת ענייני העולם לקדושה / המשך ב"עד דלא ידע" שבפורים מודגש ענין האחדות, שלילת "אין דעותיהן שוות".
שיחה ג': כשחל פורים ביום ג' שהוכפל בו כי טוב, מודגש ביותר ענין "טוב לשמים וטוב לבריות" שבכל דבר.
שיחה ד': היחס לתכונות בלתי רצויות שבטבע בנ"א צ"ל - לבטלם ע"י חינוך כדבעי.
שיחה ה': חיזוק בענין חינוך הילדים בכלל.
מאמר (כעין שיחה): ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך".
שיחה ו': ביאור בשיעור היומי רמב"ם בענין ידיעה ובחירה, ע"פ מ"ש הרמב"ם ש"בחירה חופשית" באה מכח "חפץ" היוצר / המשך הביאור בשיעור הרמב"ם דתענית אסתר "יעיד עליו . . שלא ישוב לזה החטא לעולם".
שיחה ז': ע"ד מבצע פסח.
שיחה ח': הלימוד משיעור היומי בחומש: א) צו - מיד ולדורות / ב) השיעור היומי ע"ד קרבן שלמים / ג) ע"ד מגבית.
שיחה ט': ע"ד חלוקת דולרים, וניגונים.

ה'תשמ"ז - תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ז חלק ב' עמ' 552 - "דברי כיבושין" תענית אסתר מוקדם
אמירת "דברי כיבושין" - ביטול העוונות והפיכת הצום ליום רצון / העילוי דתענית אסתר - "יום רצון" ג' ימים ובפרט בקביעות ש ז שתענית אסתר מוקדם / הקשר לשיעור היומי ברמב"ם - "ברכת המזון" / פרשת השבוע - ע"י "כתית" נעשה "למאור" / שיעור היומי בחומש - "כל הנוגע במזבח יקדש", והשייכות לצום / חלוקת צדקה / התעוררות אודות המבצעים דפורים

תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ז חלק ב' עמ' 601 - התוועדות פורים
שיחה א': המשכת ברכת פורים "אורה ושמחה וששון ויקר", כפשוטה וכפירושה לכאו"א מישראל, ובפועל ממש.
שיחה ב': הוראת פורים בנוגע למעשה - "כל הפושט יד נותנים לו", ע"י אחדות ישראל / התעוררות ע"ד נתינת מעות חיטין, שלושים יום קודם פסח.
שיחה ג': ריבוי הדיבור אודות השפעה על אומות העולם לקיים מצוות ז' נח / ריבוי הדיבור אודות הגאולה, והדגש "עד מתי", להדגיש שמעתה האחרונה היא עכשיו.
שיחה ד': השינויים בעולם הן לטוב והן למוטב הם מסימני אחרית הימים / ע"י בירור הדברים אפשר לברר גם את הרע הנעלם - ע"פ ההוראות של "הרב", ותנאי הרב.
שיחה ה': בעניין חיוב לחם משנה וי"ט (נדפס בעמ' 495), שאלה בשיעור היומי בחומש, והקשר לפורים / שיעור בשיעור היומי ברמב"ם / מגבית ל"קופת רבינו", וסיום ההתוועדות בניגונים.
שיחה ו': "גזירה חדשה" - להשתדל שלכל ילד תהיה "הגדה של פסח" משלו.

ה'תשמ"ח - תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ח חלק ב' עמ' 401 - שיחות תענית אסתר ופורים (מוגה)
עיקר ענין הפורים בשנים: גמר קבלת התורה ואחדות ישראל, ושניהם תלויים זב"ז, והקשר למצוות דפורים / מצוות פורים ע"ד נתינת מעות חיטין / קשר המגילה ע"ש אסתר וההקשר עם שיעורי היום בתורה - לוחות שניות וי"ג מדה"ר - "וראית את אחורי ופני לא יראו" - השגת השלילה / שיעור הרמב"ם הלכות עירובין - עירובין עניינם אחדות / והוראה מכל זה לפורים, וגם בנוגע לפסח.
מאמר (כעין שיחה): ד"ה "מגילה נקראת בי"א כו' ובט"ו כו'".

ה'תשמ"ט - תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ט חלק ב' עמ' 436 - "דברי כיבושין" תענית אסתר (מוגה)
"דברי כבושין" דתענית אסתר בענייני ההכנה לפורים - "קימו מה שקיבלו כבר" / השייכות דענייני פורים גם לנשים וטף / נתינת ג' מחצה"ש בתענית אסתר כנגד ג' ימי תענית שקבעה אסתר / וההוספה בצדקה ממהרת את הגאולה.

תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ט חלק ב' עמ' 442 - שיחת פורים (נאמרה לאחר תפילת מנחה) (מוגה)
הדגשת חידוש בכל ענייני פורים / שקו"ט בחיוב קריאת פרשת זכור בשבת שלפני פורים - החידוש בזה לגבי הזכירה דעמלק כ"שש זכירות" / החידוש דפורים ש"ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר", תורה, יו"ט, מילה ותפילין - המעלה דישראל לגבי דוגמתם באוה"ע / הסיום: בצדקה שמקרבת את הגאולה.

תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ט חלק ב' עמ' 453 - שיחת פורים (נאמרה לאחר תפילת ערבית) (מוגה)
"נזכרים ונעשים" לשון רבים, כל ענייני פורים גם בלילה שלאחריו, ועניינו בעבודת האדם / מעלת ימי הפורים בשנה זו - שנת העיבור, וקביעותו ביום ג' שהוכפל בו כי טוב, וביום הרביעי שבו נתלו המאורות, ושייכים לגאולה האמיתית והשלימה / פרשת השבוע והיום - תרומת הדשן וכל פרטי הקורבנות בבית המקדש השלישי.

תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ט חלק ב' עמ' 457 - שיחת שושן פורים (מוגה)
ביאור העבודה דימי הפורים בימים י"ד וט"ו, בעבודה רוחנית, והמשכה בכל השנה / תענית אסתר, פורים ושושן פורים - ע"ד ובדוגמת "שלש שנים גו' לא יאכל ובשנה הרביעית גו' ובשנה החמישית גו'" / התחלת ההכנות לפסח מיד אחר פורים, ובמיוחד בנוגע ל"מעות חיטים" / הסיום בשליחות מצווה לצדקה באופן משולש, שעי"ז ממהרים בנין ביהמ"ק השלישי.

ה'תש"נ - תו"מ התוועדויות ה'תש"נ ח"ב עמ' 350 שיחת יום ה', י"א אדר - תענית אסתר מוקדם (מוגה)
תענית אסתר שחל בי"א בחודש / סדר העבודה מלמטה למעלה - לקבלת התורה מחדש בימי הפורים / וההוראה.

תו"מ התוועדויות ה'תש"נ ח"ב עמ' 357 - משיחות ש"פ תצוה, פ' זכור, ערב פורים - ויום א' מוצאי פורים (מוגה)
השייכות דמלחמת עמלק ל"קימו מה שקבלו כבר" / השייכות לפרשת השבוע, פ' תצוה ופ' תשא / תוכנה של מגילת אסתר / מעלת הקביעות דפורים ביום ראשון / ההוראה בפועל.

תו"מ התוועדויות ה'תש"נ ח"ב עמ' 380 - שיחת יום א', מוצאי פורים (מוגה)
התוכן דימי הפורים / המשכת הבחי' שלמעלה מהתחלקות עד למטה / ההוראה בעבודת האדם מהאמור / העילוי דשנה זו: (א) הקביעות בימי השבוע - ביום ראשון, (ב) בפרשת השבוע פ' תצוה ופ' תשא / (המשך) ההתוועדות דימי הפורים

ה'תנש"א - תו"מ התוועדויות ה'תנש"א חלק ב' עמ' 330 - "דברי כיבושין" תענית אסתר
הדגשת הגאולה בכל יום מצד אהבת ישראל, ובמיוחד ביום התענית / מעלת תענית אסתר ביום הרביעי בפ' כי תשא - "גמה"ר, וראית פני ה' / הקשר לקריה"ת דפורים אודות זכר עמלק, והצורך בגאולה בפועל ממש.

תו"מ התוועדויות ה'תנש"א חלק ב' עמ' 347 - התוועדות ש"פ תשא, ט"ז אדר (מוגה)
שיחה א': השייכות דמעשה העגל לפרשת תשא את ראש, ולשלוחות השניות וכו'.
שיחה ב': השייכות דפרשת תשא לימי הפורים.
שיחה ג': ההתעסקות בענייני הפסח לימוד הלכות הפסח, ונתינת צרכי הפסח לנזקקים, שלושים יום קודם הפסח.
שיחה ד': חלוקת משקה (ב"מ).

לקוטי שיחות

חלק א'
פורים קטן (שיחת ש"פ תצווה סי"ד) "טוב לב משתה תמיד" בעבודת האדם.
אדר (שיחת ש"פ ויקהל סי"א) כשם שמשנכנס אב ממעטין בשמחה כך משנכנס אדר מרבין בשמחה, ביאור קצר בשייכותם לז"ז.
זכור (שיחת ש"פ ויקרא ס"ו) ארבעת המלחמות בעמלק מורים על ארבעה שלבים בעבודתנו.
פורים הוראה כללית מנס פורים - בני ישראל אינם מוגבלים תחת גדרי הטבע אלא תלויים בקב"ה.

חלק ב'
הוספות מפורים יש ללמוד לא לבטוח בנדיבים אלא רק בה' / האחדות במצוות מתנות לאביונים עד כדי ריבוי / קביעת מגבית בפורים.

חלק ג'
פ' זכור חטאו של שאול המלך על כך שלא מחה את עמלק, הדגשת מעלת הקבלת עול.
פורים הביאור הפנימי במארז"ל "אורה זו תורה ושמחה זה יו"ט וששון זו מילה ויקר אלו תפילין".

חלק ד'
הוספות השייכות בין פורים ליום הכיפורים / ביאור בפסוק ורבים מעמי הארץ מתיהדים וההוראה אלינו / הדימוי בין מצוות משלוח מנות למתנות לאביונים.

חלק ו'
פורים קריאת שם החג בשפה פרסית מורה על כך שכל דבר מגיע מה', וזהו הטעם לכך שלא נזכר כלל שם ה' במגילה.
הוספות יש לעמוד חזק על קיום התומ"צ ובימינו ניתן לכך כח מיוחד / לימוד ממרדכי שכאו"א, אפי' שר גדול צריך להתעסק בחינוך / "ומגילה נקראת בי"א כו'" / למרות שמרדכי כיהן במשרה חשובה ידע שכדי למנוע את הגזירה יש להוסיף בלימוד התורה.

חלק ז'
ויקרא ג' החיוב לבסומי בפוריא ע"ד החסידות בתוספת דיוק מלקו"ת.
צו ב' שני הקורבנות של אהרן הכהן שייכים לימי הפורים. ביאור המנהג להגביה את הקול בקריאת "בלילה ההוא" ע"ד החסידות.

חלק י"א
הוספות מצוות פורים מורות על אחדות / מפורים למדים שאמנם יש לפעול על פי טבע אבל סוד היסודות לידע שהכל מה' הישועה / פורים עניינו קירוב הלבבות / בפורים היתה האחדות במס"נ אע"פ שחלק מהיהודים לא נהנו מסעודת אחשוורוש.

חלק ט"ז
תצווה-ז' אדר ממאמר הגמ' נראה שהשמחה בחודש אדר נגרמת מחג הפסח, ביאור במשמעותו של ז' אדר הגורר שמחה שמתחילה כבר בחודש אדר ראשון.
פורים א' ההבדל בין גישות מרדכי לאסתר לביטול הגזירה ולנס פורים שעל כן המגילה נקראת על שם אסתר, ביאור במאמר דוד המלך: אני מעיר השחר ואין השחר מעיר אותי.
פורים ב' ארבעת מצוות הפורים קשורות באופן ישיר לשמחת החג ונובעות מאותה הסיבה, אך עם כל זה ישנה לכאורה עדיפות לקיום מצווה מסוימת.
פורים ג' מרדכי היהודי התעסק בהצלת עם ישראל כולו ועם כל זה פרשו ממנו מקצת חבריו בסנהדרין, האם אכן התעסק בדבר החורג מתחום פעולותיו?
הוספות השייכות בין גאולת פורים לגאולת פסח / יש להתכונן לפורים כדבעי, והזמ"ג / עצור איך לעורר השמחה / הדרך להיפטר מהגזירות הוא ע"י לימוד התורה.

חלק כ"א
פ' זכור למה צריך להזכיר שוב על החובה במחיית עמלק אם כיום אין כל דרך לקיים זאת? הדרך למחות את עמלק גם בימים אלו.
פורים-תצווה האם כל החודש כשר לקריאת המגילה או רק מי"א עד ט"ו? הגדר הפנימי של עיר, כפר וכרך, ההדגשה המיוחדת במספר י"א.
פורים שלושה דרגות בחינוך הילדים המרומזים בשלושת הפסוקים שאמרו התינוקות שיצאו מבית הספר למרדכי היהודי בזמן הגזירה.
הוספות לימוד התורה מבטל הגזירות אע"פ שלמדו הלכות קמיצה שלא היה שייך באותם ימים / האם אפשר לקיים מצוות "עד דלא ידע" ע"י שליח / דיון בשמיעת מגילה ע"י טלפון ורדיו.

חלק כ"ו
תצווה-ז' אדר שמו של משה לא נזכר בפרשת תצוה ובכל זאת משאיר הוא שם חותם ברור הקשור לעצם מהותו. עניין זה מרומז בגימטריא של שם הפרשה.
פורים קטן חלק אורח חיים בשו"ע מסתיים בהלכות פורים קטן במילים "וטוב לב משתה תמיד", היינו השמחה בפורים קטן.
פ' זכור-פורים מגילת אסתר לא תתבטל לעתיד לבוא, שייכות לחמשה חומשי תורה בעניין הזיכרון שבה, שייכות למלחמה בעמלק "מדור דור".
הוספות כמו שאז "קיימו" היינו כ"ש עתה שלימוד התורה הוא בקל יותר שצריך להתעסק בזה בכל האפשר / מעלת הנשים בנס פורים.

חלק ל"א
פורים א' בהנאה בלבד מסעודת אחשוורוש היה די כדי להמיט אסון כליה על כל היהודים, חומר החטא והתבטאותו בנס ההצלה.
פורים ב' קם רבה שחטיה לרב זירא - האם הסיפור אכן קרה כפשוטו? הסבר הסוגיא בהקדמת המעשה עם נדב ואביהוא שמתו מפני שנכנסו שתויי יין למקדש.
הוספות אודות "הצגת פורים" שישנו התפקיד של המן, הלל יודע שאי"ז דיבורים ששייכים אליו אבל מסכים למלאת את התפקיד היות ונותנים לו "פרוטות אחדות", ואע"פ שיכול להרוויח ג"כ מלימוד משניות בע"פ בכל זאת מעדיף לשחק את התפקיד של המן היות ומקבל יותר כסף וגם כבוד ומה לו לתינוק בן שמונה שנים. יש להקפיד על חינוך הילדים ואזי לא ישפיע עליו לכל עניין כזה.

חלק ל"ו
פורים א' משתה אחשוורוש היה כרצון איש ואיש, אם כן למה הרג הוא את ושתי על כך שלא רצתה להגיע אליו? החידוש המיוחד בסעודה זו בפשוטו של מקרא.
פורים ב' בפורים אין אומרים הלל משלושה טעמים שונים, כל אחד מהם מורה על דרך בעבודת האדם לקונו.
הוספות ע"י הביטחון של ילדי ישראל במרדכי "עמך אנחנו לחיים ולמוות" נתבטלה הגזירה מיד! / ערך חינוכי בנתינת מתנות לאביונים / "ועמי הארץ - גם הם - מתייהדים" כפרו בע"ז!

רשימות

חוברת ו'
פורים תרפ"ט (נדפס מחדש בחוברת קע"ו) ביאורים שונים בענייני פורים וביניהם: ביאור דברי המהרש"א שהמגילה נכתבה ע"י הפרסים שלכאו' הרי זה היפך המפורש בחז"ל. ביאור בפרש"י עה"פ "לכל זרעו" - "זרעו של עמו". "מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק" שלילת השערה שהיה זה רע"ק ועוד.
פורים ש"ת (נדפס מחדש בחוברת ל"ג) הטעם שבנ"י נתחייבו כליה, הינו מפני שנהנו מסעודת אחשוורוש והוא שמא בגלל שהשתחוו לצלם? התיווך בין השיטות וביאור בתוכן המצוות שנתקנו כנגדם - משלוח מנות ומתנות לאביונים.
פורים תש"ב "מגילה נקראת בי"א וכו'", ביאור בדרך החסידות בגדרם של בני העיר ובני הכפרים ושייכותם זל"ז.

חוברת ז'
(נדפס מחדש בחוברת קנ"ג) עמלק הוא המנגד העיקרי, הוא נלחם ראשון בישראל ביציאת מצרים והוא האחרון שילחם לע"ל. מצוות מחיית עמלק באה לאחר מצות מינוי מלך היות והוא מנגד לעניין המלך - יראת שמים. עמלק לשון מליקה - שהמוח לא משפיע על הלב. אבל אחריתו עדי אובד, היינו שיתכלה. בשם עמלק מרומזים ד' מיתות בית דין.
(נדפס מחדש בחוברת ק"י) עמלק ר"ת עמרם משה לוי קהת, ארבעתם כנגד ארבעת חטאי עמלק, ביאור ב"דרך הלצה".

חוברת קע"ג
חקירה בגדר העדות בקידושין האם העדים רק מבררים שאכן נתקדשו או שהם הקיום של מעשה הקידושין. לימוד מדיני קידושין שצריך להיות חיבור של ב' הקצוות: ענייני שמים וענייני ארץ, חיבור גשמיות ורוחניות. כן היה גם הנס דפורים שהיה נס (רוחני) מלובש בדרכי הטבע (גשמי). מוסר השכל נגד ה"אתחלתא דגאולה" המדומה.

אגרות קודש

חלק א'
עמ' קח - אגרת סד - "מגילה נקראת בי"א כו'" ביאור פנימי בתוכן קריאת המגילה ובימי הקריאה, כוחו של "בן העיר" שמשפיע על "בני הכפרים".
עמ' רנב - אגרת קלח (מאמצעה) - "באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים" העבודה המיוחדת של חודש אדר בהבאת הגאולה.
עמ' רנה - אגרת קמ - ביאור ברמזי מצות משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים.

חלק ב'
עמ' קד - אגרת ריד - החג נקרא "פורים" לשון רבים היות והמן עשה שני גורלות, גורל לחודש וגורל ליום בשבוע. היות ורצה להפיל על ענין הקדוש שלמעלה מחשבון.
עמ' קו - אגרת רטו - סיבה טובע פנימי לכך שבמשלוח מנות יש לשלוח **שתי** מנות דווקא ולאיש אחד ומתנות לאביונים צריך לשלוח **לשני** אביונים.

חלק ה'
עמ' רנה - אגרת א'תנד - שמחת פורים גדולה יותר משמחת יו"ט - הטעם ע"ז / שילוב המשכה מלמעלה מדוה"ג, לכלים דווקא - "משתה ושמחה" / פתגם אדה"ז "איך וויל ניט כו'".

מכתבים כלליים

אגרות מלך ח"א
עמ' קסז - י"א אדר ה'תשל"ז - "מזדרזין וחוזרין ומזדרזין", מיום זה שמגילה נקראת בו, יש להשתדל ע"ד מבצע פורים בדיבור ובמעשה, לצרף הלכות פורים הצריכות, לא לקרות את המגילה "למפרע" כסיפור בעלמא אלא בתור הוראה נצחית, זירוז למבצעים.
עמ' קצז - ב' אדר ה'תשל"ט - "לך כנוס את כל היהודים", אודות מבצע פורים, כינוסים לתפילה ולימוד במיוחד לתשב"ר, בכוחם לבטל הגזירות לפגוע בשלימות ארץ ישראל, סיוע מיוחד בקיום מצוות הפורים בפרט במושב זקנים, בית רופאים, בית אסורים, אודות מבצעי פסח.
עמ' רמ - י"א אדר שני ה'תשמ"א - "טוב לב משתה תמיד", חג הפורים צ"ל באופן של "יום השישי", פ' "צו", ושל שנת "הקהל", לפעול שכל יהודי, אפילו ילדים, יתעסקו בהכנות לחג הפורים, ההוראה מכך שבירושלים ממשיכים הפורים גם ביום ראשון, שבכל מקום יוסיפו ביום א' בענייני שמחה.
עמ' שסא - אדר"ח אדר שני ה'תשמ"ו - "ישנו עם אחד", הרקע לגזירת המן, המיוחד בנס פורים שהיה בגלות, ההשוואה עם הצורך בימינו, בעמידה כ"עם אחד" בכל התוקף ביהדות - מבטלים הגזירות, והרמז בפרשיות "ויקהל" ו"פקודי".

היום יום

י"ג אדר שני
עמלק בא ונלחם בישראל בגלל ש"רפו ידיהם מד"ת" שזהו הפי' במילה "רפידים", הדרך להילחם אתו היא באמצעות "אנשי משה", שהם ראשי אלפי ישראל שבכל דור ודור.

איגוד תלמידי הישיבות
תות"ל המרכזית כפר-חב"ד
יו"ל ע"י **איגוד תלמידי הישיבות** ישיבת תות"ל המרכזית כפר-חב"ד
ייתכנו שגיאות וטעויות ו"שגיאות מי יבין", ניתן לשלוח תיקונים והערות למייל: gktoim@gmail.com
נערך ולוקט ע"י הת' אברהם יהושע העשל בן רחל והת' משה שמחה בן נחמה דינה

מוקדש לחיזוק ההתקשרות לכ"ק אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע ובפרט ע"י לימוד תורתו